

DE STER

98E JAARGANG NUMMER 3 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HELLIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 1998

DE STER

OP DE OMSLAG:

Voor: Del Parson, Abraham gaat met Isaak op weg naar de offerplaats; achter: Harold Copping, Abraham en Isaak. Met welwillende medewerking van de Providence Lithograph Company.

OMSLAG DE KINDERSTER:

Clark Kelley Price, 'De Heer vervult al zijn woorden'

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: DE VADER, DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 12 NG KAT HING: PIONIER UIT HONGKONG KELLENE RICKS ADAMS
- 16 AFZIEN VAN HEDENDAAGSE AFGODEN DENNIS LARGEY
- 24 ZES TIPS VOOR LEERKACHTEN KARY JANE HUTTO
- 26 EEN ONVERGETELIJKE VRIENDIN CASSANDRA LIN TSAI
- 28 EEN GEBED TOT HEM MARCELINO FERNÁNDEZ REBOLLOS SUÁREZ

VOOR DE JONGEREN

- 10 'WIJ DANKEN U, HEER, VOOR PROFETEN' JOSEPH RAY G. BRILLANTES
- 30 VRAAG EN ANTWOORD: MAAKT HET ECHT IETS UIT OF JE VAN DE PIONIERS AFSTAMT?
- 34 MET DE BENENWAGEN LISA M. GROVER
- 40 ALS PA GEEN LID VAN DE KERK IS NAAM BIJ DE REDACTIE BEKEND

RUBRIEKEN

- 1 POST
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: ONDERZOEK MIJN WOORD
- 33 MORMORANDUM: HIER IS HET
- 42 IK HEB EEN VRAAG: DE DUUR VAN DE SCHEPPING; DE LEVENSDUUR VAN DE OUDE PATRIARCHEN; DE TOREN VAN BABEL

DE KINDERSTER

- 2 VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON: MORONI EN ZIJN LERINGEN
- 4 OPA'S GEBED EILEEN MURPHY ALLRED
- 6 VEEL PLEZIER!: VOLG DE PROFEET PAT KELSEY GRAHAM
- 8 VRIENDEN IN HET NIEUWS
- 10 PARTICIPATIEPERIODE: WAT WEET IK VAN JEZUS CHRISTUS? SYDNEY REYNOLDS
- 12 VERHAAL: JIJ KIEST EEN LABYRINTVERHAAL LAURA S. SHORTRIDGE
- 16 DE WIND VAN DE HEER OUDERLING JOHN H. GROBERG

ZIE DE
KINDERSTER,
BLZ. 8

ZIE BLZ. 12

ZIE BLZ. 28

ZIE BLZ. 16

ZIE BLZ. 2

DE STER Maart 1998 98e jaargang Nummer 3
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring
Editeur: Jack H. Goatslind

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knight
Directeur planning en redactie: Brian K. Kelly
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Layborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: David Mitchell
Redacteur: De Kinderen: DeAnne Walker
Adjunct-redacteur: Jennifer Greenwood
Rooster: Marjonn Martindale
Assistent publicaties: Beth Dayley

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Vormgeving: Shari Cook, L. Knight
Productie manager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
Todd R. Peterson

Verlating:

CPB Verlofbureau
Heschepod 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-490490
Fax: 0412-490266

Nieuwredactie:

Nieuwredactrice: Margriet Noot
Verdilaan 33
5384 CH Hoesch
Telefoon: 0412-457050
Kopij leest op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kerk-Couberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-6000502

Abonnementprijs:

Nederlands: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Uitgever:

©1998 De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde
Staten van Amerika.

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de subriek
Kerkekraven naar: International Magazines, 50 East North
Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA.

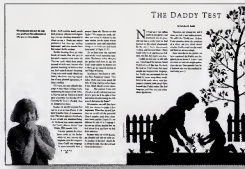
De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in
het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans,
Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees,
Samoaanse, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de
twee maanden in het Italiaans, Frans, Duits, en eens per
kwartaal in het Bulgaars, Cebeano, Fijisch, Gilbertees,
Hongaars, Pools, Roemeens, Russisch, Tagalog,
Tjechisch, Oekraïens en Vietnamees.

Informatie voor abonnees in de VS:

Send USA and Canada subscriptions and inquiries to Salt
Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box
26366, Salt Lake City, UT 84126-0366, USA.
Subscription help line: 1-800-453-3860, USA ext. 2947;
Canada ext. 2031. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
USA subscription price, \$10.00 per year; Canada,
\$14.00. Surv does' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue;
changes cannot be made unless both old and new
address are included. Periodicals postage paid at Salt
Lake City, Utah.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26366,
Salt Lake City, UT 84126-0366, USA.

POST

GEPASTE WOORDEN EN DADEN

Ik ben geïnspireerd door het artikel 'De
papa-test' in de *Liahona* (Engels) van
september 1996. Vanaf het moment dat we
dat artikel lezen, hebben we ons erop
toegelegd thuis gepaste taal te gebruiken.
Doordacht taalgebruik heeft ook zijn weer-
slag op ons gedrag. We zijn beleefder tegen
elkaar, omdat we 'De papa-test' als norm
gebruiken.

Diamlyn-Rhea Brico Paguigan

Gemeente Alicia 2

District Alicia (Filipijnen)

KRACHT EN AANMOEDIGING

Soms kan het voor heiligen der laatste
dagen moeilijk zijn om hun normen vast te
houden, vooral als ze op hun werk of op
school de enige leden van de kerk zijn.
Maar door de *Seito no Michi* (Japans) word
ik altijd aangemoedigd om vol te houden.

Satoru Takagi

Gemeente Ogaki

Ring Nagoya West (Japan)

DANKBAARHEID

Ik ben dankbaar dat er twee zende-
lingen bij mij aan de deur kwamen om me
over het evangelie van Jezus Christus te
vertellen en dat ik lid van de Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste
Dagen ben geworden. Ook ben ik dank-
baar voor de *Liahona* (Spaans). Als ik er in
lees worden mijn twijfels weggenomen en
krijg ik de kracht om in minder florissante
periodes door te gaan.

Eduardo Armando González

Wijk Gómez Carreño

Ring Achupallas (Chili)

POSITIEVE BOODSCHAP

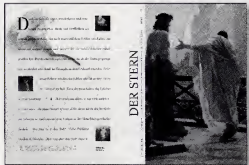
Op een avond pakte ik een nummer
van de *Liahona* (Saans) en vond een inter-
essant artikel. Na acht of negen regels
gelezen te hebben, begon ik mij rustig en
blij te voelen. Als wij de *Liahona* lezen,
kunnen we antwoord krijgen op vragen die
ons bezighouden.

We hebben allemaal uitgaven als de
Liahona nodig, die ons een positieve bood-
schap brengen en ons ten goede beïn-
vloeden.

Amelia Marcone

Gemeente Santa Teresa

District Ocumare Del Tuy (Venezuela)

ZEGEN

Ik ben in mijn tienerjaren lid van de
kerk geworden—bijna twintig jaar geleden.
Helaas las ik de eerste tien jaar van mijn
lidmaatschap weinig in *Der Stern* (Duits).
Toen besefte ik nog niet wat dat tijdschrift
in mijn dagelijks leven kon betekenen en
wat voor invloed het op mijn geestelijke
gezondheid kon hebben.

De afgelopen tien jaar heb ik het tijdschrift
geregeld gelezen en ontdekt wat een
zegen het is voor mijn man en mij. Het
sterkt mijn geloof en mijn moed wanneer
ik lees hoe de andere leden omgaan met
geloofs zaken.

Morena Müller

Gemeente Bolzano

Ring Venetië (Italië)

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest

President Gordon B. Hinckley

Alle leden van de kerk zijn bekend met het eerste geloofsartikel. Het is de belangrijkste leerstelling van onze godsdienst. Het is veelbetekend dat de profeet Joseph Smith deze leerstelling op de eerste plaats zette, toen hij de voornaamste elementen van onze leer opschreef.

'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest' (geloofsartikel 1).

Het grote belang dat aan die verklaring is gehecht, is in overeenstemming met een andere uitspraak van de profeet. Hij heeft gezegd: 'Het is het eerste beginsel van het evangelie om met zekerheid de aard van God te kennen' (*History of the Church*, deel 6, blz. 305).

Deze uitermate belangrijke en allesomvattende verklaringen zijn in harmonie met de woorden die de Heer in zijn grootse hogepriesterlijk gebed heeft uitgesproken: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Ik wil het onderwerp van het eerste geloofsartikel, het belangrijkste van alle theologische onderwerpen, behandelen.

Het grootste wonder van alle is dat Zij Zich in ons interesseren, en dat wij de hoofdzaak van hun grote zorg zijn.

Ik geloof zonder enige twijfel of enig voorbehoud in God, de eeuwige Vader. Hij is mijn Vader, de Vader van mijn geest, en de Vader van de geesten van alle mensen. Hij is de grote Schepper, de Heerser van het heelal. Hij heeft de leiding over de schepping van deze wereld gehad. Naar zijn beeld is de mens geschapen. Hij is een persoon. Hij bestaat echt. Hij is een individu. Hij 'heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens' (Leer en Verbonden 130:22).

In het verslag van de schepping van de aarde staat: 'En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis' (Genesis 1:26).

Kan het nog duidelijker gezegd worden? Verlaagt het God, zoals sommigen ons willen laten geloven, dat de mens naar zijn evenbeeld is geschapen? Integendeel, het behoort bij de mens juist een grotere waardering voor zichzelf als zoon of dochter van God los te maken. De woorden van Paulus aan de heiligen in Korinte gelden net zozeer voor ons als voor de mensen aan wie hij ze schreef:

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?'

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16-17.)

GOD HEEFT EEN LICHAAM

Ik weet nog goed dat ik ruim vijftig jaar geleden als zendeling een toespraak moest houden tijdens een openluchtbijeenkomst in Hyde Park (Londen). Terwijl ik aan het spreken was, werd ik onderbroken door een hekelaar: 'Waarom houdt u zich niet aan de leerstelling in de Bijbel. In Johannes [4:24] staat: "God is geest"?'

Ik opende mijn Bijbel en sloeg het vers op dat hij net had geciteerd. Ik las het volledige vers voor: 'God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid.'

Ik zei: 'Uiteraard is God geest, en dat bent u ook, en de combinatie van geest en lichaam maken van u, en van mij, een levend wezen.'

We bestaan allen uit twee delen, geest en lichaam. Iedereen weet dat de dood onvermijdelijk is als het lichaam sterft, en iedereen weet ook dat de geest individueel verder leeft, maar dat het goddelijke plan, mogelijk gemaakt door het offer van de Zoon van God, op een nader te bepalen tijd voorziet in de hereniging van geest en lichaam. Met zijn verklaring dat God geest is, ontkent Jezus net zo min dat God een lichaam heeft als mijn uitspraak dat ik geest ben terwijl ik een lichaam heb.

Ik wil mijn lichaam niet gelijkstellen aan zijn lichaam qua verfijning, vermogen, schoonheid en pracht. Zijn lichaam is onsterfelijk, dat van mij is sterfelijk. Maar dat vergroot alleen maar mijn eerbied voor Hem. Ik aanbid Hem 'in geest en in waarheid'. Ik beschouw Hem als mijn kracht. Ik roep Hem aan in gebed om wijsheid die die van mij te boven gaat. Ik streef ernaar om Hem met mijn ganse hart, macht, verstand en sterkte lief te hebben. Zijn wijsheid is groter dan de wijsheid van alle mensen samen. Zijn macht is groter dan de kracht van de natuur, want Hij is de almachtige Schepper. Zijn liefde is groter dan de liefde van de mens, want zijn liefde omvat al zijn kinderen. En het is zijn werk en zijn heerlijkheid om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn zoons en dochters van alle geslachten tot stand te brengen (zie Mozes 1:39).

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?'

'Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!'

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

Hij is de Almachtige voor wie ik veel ontzag en eerbied heb. Ik richt mij tot Hem in vreze en beving (zie Psalm 2:11). Ik aanbid Hem en geef Hem ere, macht en heerlijkheid (zie Leer en Verbonden 20:36). Hij is mijn Vader in de hemel, die mij heeft uitgenodigd om in gebed tot Hem te komen, om met Hem te spreken, met de belofte dat Hij zal luisteren en antwoorden.

DANK JEGENS GOD

Ik dank Hem voor het licht, de kennis en het begrip die Hij zijn kinderen heeft geschonken. Ik dank Hem voor zijn stem, die krachtige en beloftevolle eeuwige waarheden heeft gesproken. Ik ben dankbaar dat Hij zichzelf in het Oude Testament heeft geopenbaard; ik ben dankbaar voor zijn verklaring in het Nieuwe Testament, ten tijde van de doop van zijn Zoon in de Jordaan: 'Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb' (Matteüs 3:17).

Ik ben dankbaar voor een soortgelijke verklaring van Hem op de berg der verheerlijking, waar Hij, en ook engelen, met Jezus en zijn apostelen hebben gesproken. 'En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid.

'En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht.

'En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken.

'Petrus antwoordde en zeide tot Jezus: Here, het is goed, dat wij hier zijn; indien Gij het wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een.

'Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!' (Matteüs 17:1-5.)

Ik ben dankbaar dat zijn stem opnieuw werd gehoord toen de herren Heer door God aan het volk op het westelijk halfrend werd voorgesteld: 'Ziet Mijn Geliefde

Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb, in Wie Ik Mijn naam heb verheerlijkt—hoort Hem' (3 Nephi 11:7).

Ik heb eerbied en ontzag en ben dankbaar voor zijn verschijning in deze bedeling, toen Hij de herrezen Heer voorstelde aan degene die Hem in gebed had aangeroepen: 'Deze is Mijn geliefde Zoon—hoor Hem!' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.)

GETUIGENIS VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS

Ik geloof in de Heer Jezus Christus, de Zoon van de eeuwige en levende God. Ik geloof dat Hij de Eerstgeborene van de Vader is en de Eniggeborene in het vlees. Ik geloof dat Hij een persoon is, afzonderlijk van zijn Vader. Ik geloof in de verklaring van Johannes die zijn evangelie met de volgende verheven uitspraak begint:

'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

'Dit was in den beginne bij God.

'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid' (Johannes 1:1-2, 14).

Ik geloof dat Hij als de beloofde Messias, als afstameling van David, uit Maria is geboren. Ik geloof dat Hij metterdaad door God is verwekt en dat zijn geboorte de vervulling van de geweldige profetie van Jesaja was:

'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jesaja 9:5).

Ik geloof dat Hij de enige volmaakte mens op aarde is geweest. Ik geloof dat zijn woorden licht en waarheid bevatten die, indien ze in acht worden genomen, de wereld zullen redden en de mensheid verhogen. Ik geloof dat zijn priesterschap goddelijk gezag in zich draagt — de macht om te zegenen, de macht om te genezen, de macht om leiding te geven aan de zaken Gods, en de macht om datgene wat op aarde gebonden is ook in de hemel te binden.

HET ZOENOFFER VAN CHRISTUS

Ik geloof dat Hij door zijn zoenoffer, de offering van zijn leven op Golgota, geboet heeft voor de zonden van de

JAMES JACQUES JOSEPH TISSOT, DETAIL VAN DE GEFIELE SNO WAS TE HOOFD GELOPEN

Ik geloof dat Hij de enige volmaakte mens op aarde is geweest. Ik geloof dat zijn woorden licht en waarheid bevatten die, indien ze in acht worden genomen, de wereld zullen redden en de mensheid verhogen.

mensheid, waarmee Hij ons heeft bevrijd van de last van zonden op voorwaarde dat wij het kwaad verzaken en Hem navolgen. Ik geloof in de realiteit en de macht van zijn opstanding die we deze Pasen weer vieren. Ik geloof in de genade van God, kenbaar gemaakt door zijn offer en verlossing. En ik geloof dat door zijn verzoening ons voor niets de gave van de opstanding uit de dood wordt geschonken. Verder geloof ik dat ieder mens, iedere zoon of dochter van God, door dat offer de mogelijkheid heeft tot eeuwig leven en verhoging in het koninkrijk van God, als we ons maar houden aan zijn geboden.

Hij is de grootste die ooit op deze aardbodem heeft rondgelopen. Niemand heeft een vergelijkbaar offer gebracht of een vergelijkbare zegen verleent. Hij is de Heiland en de Verlosser van de wereld. Ik geloof in Hem. Ik getuig zonder enige twijfel of enig voorbehoud van zijn goddelijkheid. Ik heb Hem lief. Ik bezig zijn naam in eerbied en bewondering. Ik vereer Hem zoals ik zijn Vader vereert, in geest en in waarheid. Ik dank Hem en kniel voor zijn gewonde voeten, handen en zijde neer, verwonderd over de liefde die Hij mij schenkt.

God zij dank voor zijn geliefde Zoon, die lang geleden tegen ons allen heeft gezegd:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:28–30).

CHRISTUS IS DE LEVENDE, HERREZEN ZONN VAN GOD

Hij leeft, de eersteling van de opstanding. Ik weet dat Hij leeft, nu net zo werkelijk, net zo zeker en net zo in eigen persoon als toen Hij, de herrezen Heiland, tegen zijn ontmoedigde discipelen zei: 'Komt en houdt de maaltijd (. . .) en Hij nam het brood en gaf het hun en evenzo de vis' (Johannes 21:12–13).

In de Schriften lezen we over nog anderen aan wie Christus zich heeft vertoond, en met wie Hij als de levende, herrezen Zoon van God heeft gesproken.

Ook in onze bedeling is Hij verschenen. De mensen die Hem hebben gezien, hebben verklaard:

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (Leer en Verbonden 76:22–24).

Dat is de Christus in wie ik geloof en van wie ik getuig.

DE HEILIGE GEEST IS HET DERDE LID VAN DE GODHEID

Die kennis komt uit de Schriften, en dat getuigenis komt door de macht van de Heilige Geest. Het is een

Ik geloof dat ieder mens, iedere zoon of dochter van God, door het offer van de Heiland de mogelijkheid heeft tot eeuwig leven en verhoging in het koninkrijk van God.

gave, heilig en schitterend, die door openbaring van het derde lid van de Godheid tot ons komt. Ik geloof in de Heilige Geest als een Persoon van geest die een plaats naast de Vader en de Zoon inneemt. Deze drie vormen de Godheid.

Het belang van die plaats wordt al snel duidelijk uit de woorden van de Heiland:

'Alle zonde en lastering zal de mens vergeven worden, maar de lastering van de Geest zal niet vergeven worden.

'Spreekt iemand een woord tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar spreekt iemand tegen de Heilige Geest, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomst' (Matteüs 12:31-32).

Dat de Heilige Geest in vroeger tijden als lid van de Godheid werd erkend, kunnen we afleiden uit het gesprek tussen Petrus en Ananias. Ananias hield een deel van de koopsom van een stuk land achter.

'Maar Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen (...)?

'Gij hebt niet tegen de mensen gelogen, maar tegen God' (Handelingen 5:3-4).

'En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.' Ik ben er van overtuigd dat deze macht, deze gave, tegenwoordig beschikbaar is.

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid, de door de Heiland beloofde Trooster die zijn volgelingen zal onderrichten en hen alles in herinnering zal brengen wat Hij tegen hen heeft gezegd (zie Johannes 14:26).

De Heilige Geest, die de mensen datgene leert wat zij niet van anderen kunnen leren, getuigt van de waarheid. In de schitterende en prikkelende woorden van Moroni wordt de waarheid van het Boek van Mormon 'door de kracht des Heiligen Geestes' beloofd. Moroni verklaart: 'En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten' (Moroni 10:4-5).

Ik ben er van overtuigd dat deze macht, deze gave, tegenwoordig beschikbaar is.

DE LEDEN VAN DE GODHEID BESTAAN, IEDER INDIVIDUEEL

Geliefde broeders en zusters, ik geloof in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest.

Ik ben in de naam van deze drie gedoopt. Ik ben in de naam van deze drie gehuwd. Ik heb geen enkele twijfel over hun bestaan en hun individualiteit. Deze individualiteit kwam duidelijk tot uitdrukking toen Jezus zich door Johannes in de Jordaan liet dopen. De Zoon van God stond in het water. De stem van de Vader was duidelijk hoorbaar toen Hij verklaarde dat dit zijn Zoon was, en de Heilige Geest manifesteerde zich in de vorm van een duif (zie Matteüs 3:16-17).

Ik weet heel goed dat Jezus heeft gezegd dat zij die Hem hebben gezien, ook de Vader hebben gezien (zie Johannes 14:9). Kan dat ook niet gezegd worden door veel zoons die op hun vader lijken?

Toen Jezus zijn Vader in gebed aanriep, bad Hij toch niet tot zichzelf!

DE LEDEN VAN DE GODHEID ZIJN VOLKOMEN EENSGEZIND

Het zijn verschillende wezens, maar ze zijn één in doel en streven. Ze zijn verenigd in de totstandbrenging van dat schitterende, goddelijke plan ten behoeve van de verlossing en verhoging van Gods kinderen.

HARRY ANDERSON, DETAIL VAN JOHANNES DOOPT JESUS

Ik geloof in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest. Ik heb geen enkele twijfel over hun bestaan en hun individualiteit. Deze individualiteit kwam duidelijk tot uitdrukking toen Jezus zich door Johannes in de Jordaan liet dopen.

In zijn grootse, ontroerende gebed in de hof, vlak voordat Hij verraden werd, bad Christus voor zijn geliefde apostelen. Hij zei:

‘En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn’ (Johannes 17:20–21).

Het is die volmaakte eenheid tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest die deze drie in de Godheid verbinden.

Het grootste wonder van alle is dat Zij Zich in ons interesseren, en dat wij de hoofdzaak van hun grote zorg zijn. Ze zijn voor ons allen bereikbaar. We benaderen de Vader door de Zoon. Hij is onze bemiddelaar voor de troon van God. Het is geweldig dat we de Vader in de naam van de Zoon kunnen aanspreken.

Ik getuig van deze grootse en buitengewone waarheden. En dat doe ik door de gave en macht van de Heilige Geest. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. ‘Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest’ (geloofsartikel 1).

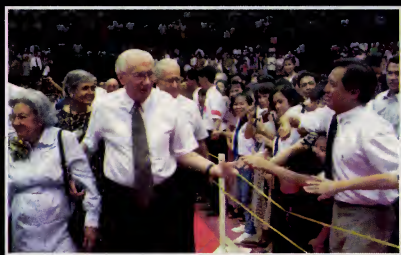
2. God, de eeuwige Vader, is de Vader van alle geesten der mensheid. Hij is de grote Schepper, de Heerser van het heelal. Naar zijn beeld werd de mens geschapen. Hij is een persoonlijke God die werkelijk bestaat, met ‘een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens’ (Leer en Verbonden 130:22).

3. De Heer Jezus Christus is de Eerstgeborene van de Vader en de Eniggeborene in het vlees. Door zijn zoen-offer heeft Hij voor de zonden van de mensheid geboet. Door zijn opstanding heeft Hij de deuren naar onze hertijzenis geopend.

4. De Heilige Geest is een Persoon van geest, het derde lid van de Godheid, de door de Heiland beloofde Trooster; Hij getuigt van de waarheid.

5. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn verschillende wezens, maar ze zijn één in doel en streven. Wij zijn de hoofdzaak van hun grote zorg.

‘Wij danken U, Heer, voor profeten’

President en zuster Hinckley begroeten
enthousiaste leden in Manila.

Op 30 mei 1996 gingen we 's middags met mijn ouderlijk gezin en twee vrienden naar het grote Araneta-stadion in Manila, waar president Gordon B. Hinckley zou spreken. Hij was op de Filipijnen, en we wilden hem graag zien.

We kwamen om half vijf bij het stadion aan. Mijn vrienden Princess en Paulo, mijn zus Hay-Hay en ik gingen in de rij bij een van de ingangen staan. Al snel bevonden we ons op de bovenste ring van het stadion.

De volgende anderhalf uur waren we op zoek naar betere zitplaatsen. Toen we om zes uur eindelijk een plekje hadden gevonden, probeerden we tijdens het wachten stil te zijn. Ik zat wat na te denken. Ik zat me voor te bereiden om naar de president van de kerk te gaan luisteren waar ik veel over gelezen had, maar die ik nog nooit in levenden lijve had gezien. Ik kon 'Wij danken U, Heer, voor profeten' (lofzang 17) uit het hoofd op de piano spelen, maar was ik wel echt dankbaar? Ik wist wel het een en ander over president Hinckley, want ik had over hem gelezen. Ik geloofde wel dat hij een profeet was, omdat iedereen dat zei. Maar na er over te hebben nagedacht, besepte ik dat ik eigenlijk geen getuigenis van hem had. Ik realiseerde me dat als ik een getuigenis van hem wilde ontvangen, ik hem moest leren kennen en liefhebben.

Plotseling stond iedereen op. Sommige mensen zeiden dat president Hinckley was binnengekomen.

Maar na vijf minuten beseften we dat hij er nog niet was en gingen weer zitten. Ik maakte nog een grapje dat ze ons lieten oefenen — zodat we netjes tegelijk zouden opstaan als hij werkelijk binnenkwam. De tweede keer dat we opstonden, was hij er nog steeds niet. De derde keer twijfelde ik, maar het koor begon 'Wij danken U, Heer, voor profeten' te zingen. Sommige mensen zwaaiden, en anderen klaptten. Toen zag ik hem; hij liep vlak voor ons langs. Iedereen ging weer zitten toen hij gebaarde dat iedereen kon plaatsnemen, en de vergadering begon.

De eerste spreker sprak over het zendingswerk op de Filipijnen, en hoe de kerk in de korte tijd sinds ouderling Hinckley hier in april 1961 voor het eerste gesproken had, was gegroeid. Toen had ouderling Hinckley gezegd: 'Wat we hier beginnen, zal het leven van duizenden en nogeens duizenden mensen in dit eilandrijk beïnvloeden, en die invloed zal generatie op generatie oneindig ten goede komen' ('Dateline Philippines', *Tambuli*, april 1991, blz. 17). Hij had gelijk; er zijn nu meer dan 350 duizend leden op de Filipijnen.

President Hinckley moedigde de jeugd aan om 'eerlijk (. . .), trouw, kuis, welwillend, deugdzzaam' te zijn, en 'goed te [. . .] doen aan alle mensen' (geloofsartikel 13). Hij adviseerde de studenten om een goede opleiding te volgen. Hij adviseerde de alleenstaande leden om een goede

partner te vinden en voor tijd en alle eeuwigheid in de tempel te trouwen. Hij zei dat hij het jammer vond dat hij niet ieder van de 35 duizend aanwezigen persoonlijk de hand kon schudden. Maar hij uitte zijn liefde en liet zijn zegen aan een ieder van ons — hij zegende ons met de kracht om oprecht voor de Heer te wandelen.

Terwijl hij sprak, voelde ik zijn liefde — voor mij persoonlijk. Op dat moment werd hij werkelijkheid voor mij. *Hij heeft oprechte liefde voor de mensen*, dacht ik. Ik kon niet anders doen dan hem ook liefhebben. Dat was de eerste keer dat ik ooit een dergelijke ervaring had gehad. Zijn liefde beantwoordde vele twijfels die ik had. Eindelijk had ik een getuigenis dat hij een profeet van God was. Ik had niet alleen de kennis, maar een echt getuigenis!

Aan het eind van de vergadering zong het koor 'God zij met u tot w'u wederzien' (lofzang 105). President Hinckley en zijn reisgenoten liepen door het gangpad en zwaaiden voor de laatste keer — tot we u wederzien.

De tranen stroomden rijkelijk als uiting van liefde en dankbaarheid voor hem.

Onderweg naar huis bedankte ik mijn Vader in de hemel voor de profeet. Ik ging naar huis met de kennis dat mijn Vader in de hemel mij veel te bieden heeft. En omdat ik een profeet van God had leren kennen, begon ik de terugreis in het besef dat ik mijzelf een beetje beter had leren kennen. □

Ng Kat Hing: pion

Broeder Ng kan zich nog goed herinneren hoe hij zich voelde toen hij voor het eerst met de zendingen in aanraking kwam: 'Ik was ontroerd, en wist dat ik er meer over wilde weten.'

ier uit Hongkong

Kellene Ricks Adams

Broeder Ng', begon de man. Dat hij door een gwaitlouh (buitenlander) werd aangesproken als 'broeder' trok de aandacht van Ng Kat Hing. Een groepje goedverzorgde Amerikanen in donkere kostuums kwam de meubelzaak waar hij werkte, binnenlopen. Hun ongebruikelijke voorkomen fascineerde de 25-jarige inwoner van Hongkong. Maar wat hem nog meer intrigeerde was dat ze hem 'broeder' noemden.

Toen Ng Kat Hing navraag deed naar de aanspreektitel, vroeg een van de Amerikanen, die een naamplaatje met president Heaton erop droeg: 'Geloof u dat er een Vader in de hemel bestaat?'

Toen hij bevestigend knikte, ging de man verder: 'Daarom zijn wij broeders, en noem ik u ook zo.'

43 jaar later kan broeder Ng zich zijn reactie nog goed herinneren. 'Ik was ontroerd, en op dat moment werd een tipje van de sluier van het herstelde evangelie voor mij opgelicht. Het hield me de hele dag en de hele nacht bezig. Toen de man vier dagen later terugkwam om de bestelling van de meubels te bevestigen, wist ik dat ik er meer over wilde weten.'

Hoewel Grant Heaton als de nieuwe president van het pasgeopende zendingsgebied in het zuidelijk deel van het Verre Oosten op die dag in augustus 1955 eigenlijk alleen maar advies wilde hebben over teakhouten meubels,

ontdekte hij veel meer in Ng Kat Hing. Hij vond een taldocent, bekeerling, zendeling, kerkleider — een echte pionier.

'Broeder Ng en zijn gezin zijn echte pioniers', zegt ouderling Jacob de Jager, emeritus lid van de Zeventig. Toen hij president van het gebied Azië was, heeft hij nauw met broeder Ng samengewerkt. Broeder Ng heeft ouderling de Jager zelfs Kantonees geleerd. 'Hij heeft veel ervaring en wijsheid, en staat altijd klaar voor anderen. Dat werd vooral duidelijk toen broeder en zuster Ng als tempelzending in de Taipei-tempel werkzaam waren.

Zij waren een enorme steun voor de leden die Kantonees spraken.'

Klaarstaan voor anderen is altijd een van broeder Ng's grootste talenten geweest. Zijn bereidheid om anderen te dienen, bracht hem zelfs in nauwer contact met de zendingen. Nadat de meubels voor het zendingshuis waren besteld, beloofde broeder Ng dat hij president Heaton zou helpen zoeken naar iemand die de zendingen Kantonees kon leren. Hij sprak met verschillende vrienden, maar niemand kon helpen.

Broeder Ng nam toen ontslag bij de meubelzaak en ging de zendingen zelf

Ng Kat Hing met Alan, een van zijn zeven kinderen.

Kantonees leren. Broeder Ng was getrouwd en had vier kleine kinderen. Hij nam genoegen met minder salaris toen hij van baan veranderde. Toch is hij van mening dat het zeker de moeite waard is geweest.

'Ik heb de waarheid leren kennen', zegt broeder Ng simpelweg. 'Dan ben ik er toch alleen maar op vooruit gegaan. Niets is belangrijker.'

De mannen gaven elkaar om de beurt les. Broeder Ng gaf les in taal en de zendingen gaven hem les in het evangelie. Toen kregen de onderzoekers van de kerk nog achttien lessen, dus kreeg broeder Ng les van verschillende zendingen voordat hij alle lessen had gekregen.

'Het duurde wel lang,' geeft hij toe, 'maar tegen de tijd dat ik mij liet dopen, waren al mijn vragen beantwoord. Ik had een stevig fundament en een sterk getuigenis.'

Broeder Ng liet zich op 31 mei 1956 dopen. Hij was een van de eerste bekeerlingen nadat het zendingswerk in Hongkong was hervat na de Koreaanse oorlog.

Maar zijn zoektocht naar de waarheid was al veel eerder begonnen. Zijn boeddhistische grootmoeder was vlak voor haar dood christelijke kerken gaan bezoeken, en broeder Ng was vaak met haar meegegaan. 'Ik was op zoek naar een God die anders was dan die waar ik in mijn jeugd mee in aanraking was gekomen', herinnert hij zich. 'Maar de predikanten waren meer met de donaties bezig dan met het beantwoorden van mijn vragen.'

De vragen van broeder Ng bleven onbeantwoord totdat hij in aanraking kwam met de zendingen. 'Vanaf het begin leerde ik wat voor wezens mijn Vader in de hemel en zijn Zoon Jezus Christus zijn. De zendingen vertelden ook over onze relatie tot Hen. En ze zeiden steeds dat wij kinderen van God zijn', herinnert hij zich.

Het evangelie veranderde broeder Ng's leven. 'Mijn vrouw zegt dat ik volledig veranderde toen ik lid van de kerk werd', zegt hij met een glimlach. 'Ik werd rustiger van aard. Mijn financiële situatie verbeterde omdat ik tiende betaalde. Ik maakte mij geen zorgen over voedsel

of huisvesting omdat ik de geboden onderhield. Een gelukkig leven was het gevolg.'

Toen zuster Ng Pang Lai Har de veranderingen in het leven van haar man zag, ging ze ook het evangelie onderzoeken. De zendingen bezochten hen vaak om haar man een les voor nieuwe leden te geven en haar een van de achttien zendingenlessen.

Tien maanden na de doop van haar man liet zuster Ng zich dopen. Broeder Ng had het voorrecht om hun zeven kinderen op achtjarige leeftijd te dopen.

Zijn familie is heel belangrijk voor broeder Ng. Zijn donkere ogen glinsteren als hij over de vreugde van een echtgenoot, vader en grootvader spreekt. De hoogtepunten in zijn leven zijn onder andere de tempelhuwelijken van al zijn zeven kinderen, en de verzegeling van zijn kinderen aan hem en zijn vrouw.

'We konden niet alle kinderen tegelijk aan ons laten verzegelen', legt hij uit. 'De reis naar de tempel in Tokio of in Amerika was erg duur.' Nadat zij jarenlang gespaard hadden, werden broeder en zuster Ng in 1974 in de Provo-tempel aan elkaar verzegeld. Latere tempelreizen hebben de toewijding aan het tempelwerk alleen maar versterkt. Van 1986 tot 1987 zijn ze in de Taipei-tempel op zending geweest.

Het hoogtepunt in hun tempelwerk is hun huidige roeping — president en mater van de Hongkong-tempel die in mei 1996 is ingewijd.

'Mijn vrouw en ik waren uitermate enthousiast toen de bouw van de tempel werd aangekondigd. We wilden graag tempelwerker worden, en misschien wel drie of vier keer per week naar de tempel gaan', zegt president Ng. 'Nu zijn we wel wat vaker in de tempel!'

'Toen we geroepen werden, vond ik het eerst wel beangstigend en ik voelde me bijzonder nederig. Ik had het gevoel dat ik het niet waardig was. Maar nadat ik had gebeden, kreeg ik het gevoel dat mijn Vader in de hemel ons de geestelijke kracht en de leiding zou geven die we

Broeder en zuster Ng werden meer dan veertig jaar geleden gedoopt, en zijn nu werkzaam als president en mater van de Hongkong-tempel.

nodig hebben om deze roeping te vervullen. We zijn zo dankbaar voor deze roeping.'

President Ng's dienstbetoon in de kerk begon eigenlijk al voordat hij zich liet dopen. Behalve lesgeven aan de

zendingen, vertaalde hij ook kerkmateriaal, en hij fungeerde na zijn doop als assistent van de superintendent van de zondagsschool in de gemeente. Sinds zijn doop is hij werkzaam geweest als gemeentepresident, districts-president, ringpresident, ringpatriarch, raadgever van de zendingspresident en regionaal vertegenwoordiger.

Waar hij ook voor geroepen wordt, broeder Ng brengt altijd een kien gevoel voor humor en warme menselijkheid mee. Mensen zijn heel belangrijk voor deze leider, die hoopt dat de kerk in Hongkong zal groeien.

'Er is veel pressie en stress in het leven', zegt president Ng. Een onzekere toekomst en het materialisme dat vaak in een groeiende economie voorkomen, zijn problemen waar de leden dagelijks mee moeten omgaan. 'Iedereen werkt zo hard om geld te verdienen. We besteden vaak zoveel tijd aan wereldlijke zaken. Het evangelie brengt een goede balans teweeg', legt president Ng uit.

President en zuster Ng hebben er hard aan gewerkt om evenwicht in hun gezin te vinden. Ze hebben een plan uitgewerkt en zich daar nauwgezet aan gehouden. Ze hebben de nadruk gelegd op het verstandig gebruik van financiële middelen, eenheid in het gezin en activiteit in de kerk. 'We hebben tijd vrijgemaakt voor onze kinderen, voor elkaar, en voor onze taken in de kerk', zegt president Ng. 'De mensen zeggen dat ze geen tijd hebben, maar dat is alleen een excuus. Ze maken wel tijd vrij voor wat zij in hun leven belangrijk vinden.'

President Ng heeft ook altijd tijd vrijgemaakt voor zendingswerk, om te zien hoe het evangelie invloed heeft op het leven van anderen zoals dat bij hem het geval was. Hij kent de invloed die onze kennis van een liefdevolle Vader en een wereldwijde familie kan hebben.

'We zijn allemaal broeders en zusters,' getuigt broeder Ng, 'en we moeten ervoor zorgen dat anderen dat te weten komen, zodat ook zij zich bij onze familie kunnen aansluiten en zich thuis zullen voelen.' □

AFZIEN VAN HEDENDAAGSE AFGODSBEELDEN

TED HENNINGER, DE WETGIVER MOZES

De vorm van de afgoden is sinds de tijd van Mozes wel veranderd, maar het basisbeginsel — trouw aan God boven alles — is nog steeds het gebod.

Dennis Largey

Aan het begin van mijn zending verbleef ik, voordat ik naar Ierland vertrok, in het zendingshuis in Salt Lake City. Op een avond spraken de zendingelingen waar ik mee op een kamer sliep over hun motivatie om op zending te gaan. Een

zendingeling zei dat hij bijna niet op zending was gegaan omdat hij zo aan zijn auto was gehecht — het belangrijkste bezit in zijn leven. Op een dag kwam er rook uit de garage. Toen hij erheen rende, zag hij dat de motor van zijn auto in brand stond. Door dat verlies ging hij ernstig over zijn prioriteiten nadenken.

Het tweede van de tien geboden die de Heer aan Mozes gaf, luidt: 'Gij zult u geen gesneden

Als we onze 'hand aan de ploeg' van het evangelie slaan, kijken we niet achterom om de wereldse zaken te vereren.

ILLUSTRATOR: CALE HENRIE

beeld maken' (Exodus 20:4). Hoewel dit gebod aanvankelijk werd gegeven om Israël te beschermen tegen de wijdverbreide afgoderij in Kanaän, is het ook op ons van toepassing. We moeten ons leven onder de loep nemen om te zien of wij geen afgoden hebben en aanbidden. Er zijn tegenwoordig overal 'gouden kalveren' om ons heen — tastbare afgodsbeelden zoals auto's en de meer ontastbare afgodsbeelden (zie Exodus 32). Als iets onze tijd verspilt, onze getrouwheid in gevaar brengt of onze prioriteiten in verwar- ring brengt, zodat God en zijn werk op de tweede plaats komen, dan aanbidden we afgoden.

'De woorden "voor mijn aange- zicht" in de bekende vertaling "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben" [Exodus 20:3] is van het Hebreeuwse gezegde 'al-panai afkomstig. Het betekent 'in aanwezigheid van' — of om een ander uit te sluiten of 'ter begunstiging' of 'als aanvulling'. De betekenis is duidelijk — zij die de Heer aanbidden, mogen geen ander voor- werp hebben om te vereren.¹

In zowel het eerste als het tweede gebod wordt aangegeven dat wij in ons leven niets boven God mogen stellen. We begrijpen natuurlijk dat de Heer ons graag met de noodzakelijke materiële benodigdheden zegent. Het probleem ontstaat echter als wij die benodigdheden in plaats van de Schepper gaan vereren. Wat zijn de gevolgen van de hedendaagse afgoderij, en hoe kunnen we onszelf te- gen beschermen?

HEDEENDAAGSE GOUDEN KALVEREN

President Spencer W. Kimball heeft geschreven: 'Jammer genoeg zijn er tegenwoordig miljoenen die zich ter aarde buigen voor beelden van goud en zilver, hout, steen en leem. De afgodendienst die ons hier zorgen baart is de bewuste verering van nog andere goden. Sommige zijn van pluche en chroom, van hout, steen en textiel of andere stoffen. Ze zijn niet naar het beeld van God of mensen, maar vervaardigd om de mens gemak en genot te verschaffen en ter bevrediging van zijn behoeften, ambities, hartstochten en verlangens. Sommige hebben in het geheel geen vorm of gedaante, maar zijn ontastbaar.'²

Ik heb aan een aantal heiligen der laatste dagen gevraagd: 'Wat is de hedendaagse toepassing van het tweede gebod?' Hier volgen een aantal antwoorden die ik heb ontvangen:

■ 'Volgens de Schriften moeten we God in ons hart altijd indachtig zijn. Veel mensen vullen hun hart met gedachten over rijkdom, macht en roem. Ze vereren hun bezittingen en houden van materiële zaken.'

■ 'We dienen veel te vaak onszelf in plaats van de Heer. We moeten onze tijd niet vereren — een gesneden beeld dat vaak de plaats van God inneemt. God wil dat wij onze tijd opofferen, en dat we ervoor

zorgen dat Hij, en niet ons eigen belang, prioriteit in ons leven krijgt.'

■ 'Ik zie de mensen de volgende gesneden beelden vereren: kleding, auto's, huizen, hobby's en recreatie. Het feit dat ik 's morgens meer tijd besteed aan het uitkiezen van mijn kleding dan aan mijn gebed, spreekt voor zichzelf.'

■ 'In Alma 1:32 staat: "Want zij, die niet tot hun kerk behoorden, gaven zich over aan toverij, en aan afgoderij of lediggang." Dit is iets waar ik nog nooit bij had stilgestaan: ledigheid is een vorm van afgoderij.'

■ 'Geld is een van de bekendste afgoden waar de mensen zich voor buigen. Ze verkwanselen hun integriteit en hun eerlijkheid jegens anderen om het te krijgen. Ze buigen zich ervoor, en verbuigen daarmee hun principes.'

■ 'Maar al te vaak maken we van de mens een gesneden beeld. We zijn bang voor de mening van anderen. Daarom staan we niet klaar voor onze naasten of zijn niet vriendelijk voor de verschoppelingen van de samenleving. We aanbidden de lof en eer die anderen ten deel valt; we verlangen bovenal het aanzien dat anderen ons kunnen bezorgen. We streven naar de juiste titels en onderscheidingen. We willen de juiste kleding dragen. We willen populair zijn.'

In verscheidene reacties kwam het gevoel tot uiting dat de nadruk die de maatschappij op het uiterlijk legt, tot een vorm van afgoderij kan leiden. Hoewel een schoon en

gezond lichaam belangrijk is, gaan sommige mensen veel te ver in het imiteren van aantrekkelijke mannen en vrouwen die ons vanaf advertenties in tijdschriften, kranten en op de televisie toelachen. Onze samenleving stelt persoonlijk geluk te vaak gelijk aan lichamelijke schoonheid. Veel mensen zijn voortdurend ontevreden, omdat zij er voor hun gevoel niet in slagen deze onrealistische beeltenissen te verwezenlijken. Een van mijn leerlingen heeft het volgende verhaal verteld:

'Ik was net verhuisd en woonde nu ver bij mijn oude school vandaan, waar ik overal bij betrokken was. Op mijn nieuwe school had ik het gevoel dat ik niets voorstelde. Ik kende niemand, en niemand kende mij. Ik wilde er verschrikkelijk graag bijhoren.

'Als ik naar de populaire groep leerlingen keek, zag ik dat de meisjes die alle aandacht kregen, knap en mager waren. En op de tijdschriften, reclameborden en de televisie waren ook alleen maar slanke meisjes te zien. Ik keek naar mijn lichaam en kwam tot de conclusie dat ik niet slank genoeg was. Vermageren, zo dacht ik, was de enige manier om de populariteit die ik door de verhuizing was kwijtgeraakt, terug te krijgen. Dus ging ik op dieet.

'Aanvankelijk wilde ik gewoon een paar kilo kwijttraken, maar toen las ik een artikel waarin de kwaliteiten werden besproken die mannen in een vrouw zoeken. De knapste

man zei: "Een vrouw kan *nooit* slank genoeg zijn." Ik wist wat mij te doen stond. Ik moest nog slanker worden als ik de jongen die ik leuk vond, op mij wilde laten vallen. Nog steeds was ik niet in de populaire groep opgenomen en kende nog niet veel mensen. Ik was waarschijnlijk nog steeds niet slank genoeg.

'Ik ging door met mijn dieet en mijn lichaamsbeweging, maar werd nog steeds niet volledig geaccepteerd. Uiteindelijk kwam ik na vijf maanden uitgehongerd en depressief in het ziekenhuis terecht. Ik woog nog maar 40 kilo.

'Ik was misleid. Mager zijn brengt geen geluk. Nu besef ik dat geluk met geestelijke groei gepaard gaat, en van binnenuit komt. Als iemands enige doel populariteit is, dan is het moeilijk om geestelijk te groeien. Ik heb ontdekt dat het ware geluk alleen kan worden verkregen als wij ernaar streven om de Heer te behagen.'

Een ander gouden kalf wordt gemaakt als leden van de kerk de raad van hun leiders in de wind slaan. Over Almon Babbitt heeft de Heer gezegd: 'Er [zijn] vele dingen, waarmede Ik niet tevreden ben; ziet, hij tracht zijn eigen raad op te dringen in plaats van

Als wereldse zaken of activiteiten zo'n grote plaats in ons leven gaan innemen dat we er voortdurend mee bezig zijn, wordt het tijd om ons af te vragen of we niet aan afgoderij beginnen deel te nemen.

de raad, die Ik heb gegeven, namelijk die van het [presidium van de kerk]; en hij richt een gouden kalf op ter aanbedding door Mijn volk' (Leer en Verbonden 124:84).

Als wij gehoor geven aan raadgevingen die afwijken van de raad van onze profeten en apostelen, dan is het alsof wij een gouden kalf vereren. Net zoals er in een gesneden beeld geen leven te vinden is, is er geen verlossende macht buiten de waarheid die God door middel van zijn profeten heeft gegeven. De apostel Johannes heeft ons een manier gegeven om zulke afgoden te onderscheiden: 'Wij [de apostelen] zijn uit God; wie God kent, hoort naar ons; wie uit God niet is, hoort naar ons niet. Hieraan onderkennen wij de Geest der waarheid en de geest der dwaling' (1 Johannes 4:6).

DE GEVOLGEN VAN AFGODENVERERING

De gevolgen van afgodenverering waren vroeger vrij groot: De steden en het land van de afgodendienaars werden verwoest, en de mensen werden verstrooid (zie Leviticus 26:30-33). Israël was gewaarschuwd dat afgodsbeelden 'nietigheid zijn' en 'een bespottelijk maaksel' en 'er is geen geest in hen' (Jeremia 10:14-15). Het aanbieden van afgoden bedriegt het hart (zie Hosea 10:2) en leidt de aanbieder tot verderfelijke daden (zie Deuteronomium 4:16). Jesaja

noemde de afgodsbeelden 'wind en ijdelheid' (Jesaja 41:29).

Afgodenverering resulteert nog steeds in verwarring, verderf en een bedrieglijk hart. Omdat materiële bezittingen geen verlossing bieden, zullen ze ons uiteindelijk van God en zijn koninkrijk wegvoeren. De volgende waargebeurde voorbeelden illustreren wat er kan gebeuren als wij wereldlijke zaken in ons leven boven God stellen:

■ 'Mijn vriend, een getalenteerd verkoper, begon op zondag te werken. Hij werd steeds succesvoller, maar verloor zijn getuigenis. Hij

maakt "dwaze" godsdienstige tradities nu belachelijk. Dit heeft invloed op zijn hele familie. Ze zijn thuis niet gelukkig, maar hebben wel veel geld. Hij aanbad geld, en nu is hij ermee "gezegend".'

■ 'Een jongen die ik ken, heeft zijn leven toegewijd aan body-building, en hij heeft nu enorme spieren. Hij ging niet op zending omdat hij bang was zijn lichaamsbouw kwijt te raken.'

■ Een vrouw plaatste als tiener drugs en alcohol boven de Heer. Haar obsessies vernietigden later haar huwelijk en werden op haar kinderen overgebracht. Na verloop van tijd

We moeten de verleiding vermijden om ons leven zowel op God als op de wereld te concentreren. Het is onmogelijk om zowel 'God én Mammon' te dienen.

kwam ze tot de conclusie dat ze haar leven moest veranderen. Ze kwam terug naar de kerk en ging uiteindelijk naar de tempel. Maar de schade was al aangericht. Haar afgodenverering komt tot uitdrukking in de manier waarop haar kinderen nu leven.'

BESCHERMING TEGEN AFGODERIJ

De sleutel om de invloed van afgoderij te weerstaan, is om ons hart tot God te richten. Als we dat doen, zullen we in overeenstemming leven met de levensdoelen die echt van belang zijn.

In mijn jeugd deed ik niets anders dan surfen. Jaren later, ik was lid van de kerk geworden, op zending geweest, in de tempel getrouwd en had een gezin gesticht, kreeg ik een baan aan de Brigham Young University in Hawaii. De aantrekkingskracht van de oceaan kwam onmiddellijk terug, en ik moest mijn uiterste best doen om mijn tijd in het water te beperken. Het was voor mij heel makkelijk om de oceaan, de golven en de vrijheid die ik tijdens het surfen ervoer, te vereren. Ik had echter al snel in de gaten dat ik mijn prioriteiten moest wijzigen. Ik bracht de nodige veranderingen aan en gaf surfen een nieuwe plaats in mijn leven, het werd gewoon een leuke hobby en een goede lichamelijke oefening.

In zulke gevallen is het niet zozeer de activiteit die schadelijk is; het is de kunst om een goed evenwicht te

vinden. Wij mogen best van het leven genieten, maar het moet niet tot excessen leiden, want dat leidt tot zonde. Als we door het vereren van een bepaalde activiteit 'in het getuigenis van Jezus [minder] kloekmoedig zijn' (Leer en Verbonden 76:79), overtreden we het tweede gebod.

We moeten ook de verleiding vermijden om ons leven zowel op God als op de wereld te concentreren. Het is onmogelijk om zowel 'God én Mammon' (zie Matteüs 6:24) te dienen. Abraham is een uitstekend voorbeeld van iemand die zijn gaven ondanks materiële rijkdom toch in het juiste perspectief bleef zien. En hij was daartoe in staat omdat hij zijn *volledige* hart aan Jehova had toegewijd.

Abraham's vader Terach was een afgodendienaar. Ondanks zijn achtergrond verlangde Abraham 'groter geluk en grotere vrede en rust en (. . .) streefde (. . .) naar de zegeningen der vaderen' (Abraham 1:2). Door zijn rechtschapen verlangens was Abraham in staat om de afgoderij de rug toe te keren. Daar hij het evangelie metterdaad had aanvaard, was hij in staat om de grotere zegeningen van het priesterschap te ontvangen.

Het verhaal van de vrouw van Lot staat in schril contrast. Terwijl ze van Sodom en Gomorra wegliep, was haar hart nog steeds verknocht aan de afgoden die ze had achtergelaten. Door achterom te kijken, raakte ze alles kwijt (zie Genesis 19:1-26).

Jezus zei een keer tegen een van zijn discipelen: 'Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen *achter hem ligt*, is geschikt voor het Koninkrijk Gods' (Lucas 9:62; cursivering toegevoegd).

We kunnen niet tegelijkertijd God en afgoden dienen. Jakobus omschreef wat de gevolgen zijn als we dat proberen: 'Innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen' (Jakobus 1:8). Aanvaarding van het evangelie houdt doelgerichte toewijding in. Het betekent dat we onze hand naar de vruchten van de boom des levens uitstrekken, zonder stiekem een kamer in het grote en ruime gebouw aan de overkant te reserveren (zie 1 Nephi 8, 11).

Satan probeert ons wijs te maken dat succes hebben materiële rijkdom inhoudt. Hij beweert dat ons leven wordt afgerekend op de afgoden die we vergaren. Hij is ook de grondlegger van het geloof van Nehor dat 'het ganse mensdom ten laatsten dage zalig zou worden' (Alma 1:4), en van de leer: 'Eet, drinkt en weest vrolijk, want morgen sterven wij en het zal wél met ons zijn' (2 Nephi 28:7). Dergelijke leringen zijn vermomde afgoderij. Er zijn altijd gevolgen aan verbonden — ernstige gevolgen. Afgoderij bevredigt de behoeften van dat moment en weerhoudt de mensen ervan om op zoek te gaan naar eeuwige rijkdommen. Afgoderij leidt onze gedachten van God af.

Om afgoderij te bestrijden, moeten we ons op de dingen van de

Heer concentreren. Brigham Young heeft gezegd:

'Het is nodig dat we hier iedere sabbat weer bijeenkomen en dat we onze diensten in de wijk bezoeken (. . .) om te onderrichten, spreken, bidden, zingen en vermanen. Waarom? Om onze God en onze heilige godsdienst niet te vergeten. Is dat echt nodig? Ja! Want we zijn snel geneigd te vergeten — snel geneigd om af te dwalen en daarom hebben we het nodig om het evangelie wel een, twee of drie keer per week te horen, zodat we ons niet weer tot onze afgoden wenden.'

Als we 'dikwijls te zamen' (Leer en Verbonden 20:75) vergaderen, concentreren we ons op positieve denkbeelden waar we iets van kunnen leren, en die de aandacht op de belangrijke aspecten van de zending van Christus vestigen. Bijvoorbeeld dat Jezus 'de Rots van uw heil is', de 'ware Herder', 'uw Verlosser', 'de bron van levend water', en 'de Koning der koningen' (2 Nephi 9:45; Helaman 15:13; Leer en Verbonden 18:11; Jeremia 2:13; 1 Timoteüs 6:14-15). Al deze voorbeelden geven een duidelijk beeld van onze relatie met Christus. Een verlosser is iemand die anderen redt; een rots is een onbewegelijk voorwerp; een herder is iemand die zijn kudde verzorgt. Als we ons in dergelijke denkbeelden verheugen, wordt onze geest versterkt en kunnen we de afgodische denkbeelden van Satan beter weerstaan.

Ware aanbidding moedigt ons aan om als God te worden. Alma vroeg de kerkleden in Zarahemla: 'Hebt gij Zijn beeld in uw gelaat ontvangen?' (Alma 5:14.) Een schrijver heeft eens opgemerkt dat 'een "beeld" niet alleen een lichamelijke gelaatsuitdrukking is, maar ook een levendige voorstelling, een treffende uitbeelding, of een volledige gelijkenis van iets. Het is een persoon of een voorwerp dat veel op een ander persoon of voorwerp lijkt. Gelaat betekent niet alleen een gezichtsuitdrukking of een visuele verschijning. Het woord is van een oude Franse term afkomstig die meer met 'gedrag' te maken had. Vroeger werd het woord gelaat vaak in deze betekenis gebruikt. Om het beeld van Christus in ons gelaat te ontvangen, betekent dat wij in ons gedrag op de Heiland moeten lijken, dat we zijn leven als voorbeeld moeten nemen.'

Zonder het beeld van Christus, zullen wij bij Christus' wederkomst niet onder hen worden gerekend die 'Hem gelijk zullen wezen' (1 Johannes 3:2), en als zijn kinderen zullen worden beschouwd.

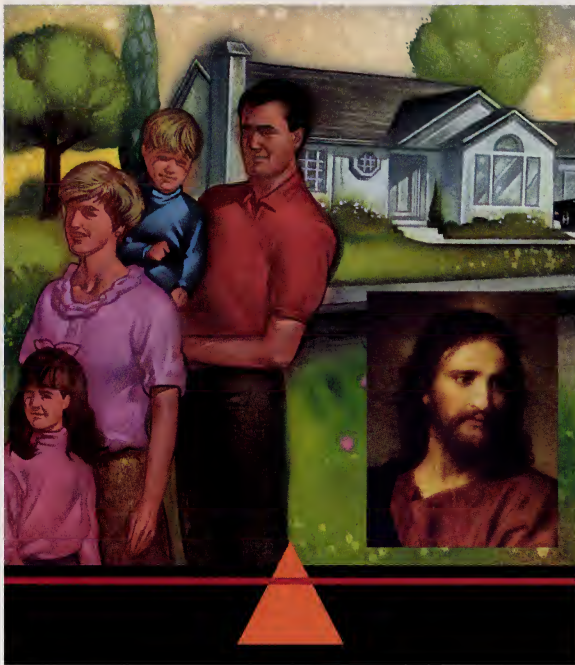
Mozes leek beledigd toen Satan hem als 'mensenkind' aansprak. Hij antwoordde: 'Ik ben een zoon van God, naar de gelijkenis van Zijn Eniggeborene' (Mozes 1:12-13). De kennis dat hij naar het evenbeeld van God was geschapen, gaf Mozes de kracht om de verleidingen van Satan te weerstaan. Mensenkinderen hebben de neiging om aandacht aan wereldse zaken te besteden. Ze zijn

zich niet bewust van hun goddelijke erfgoed, en geven hun geboorterecht op om wereldse denkbeelden te vereren. Kinderen van God weten echter dat ze erfenamen van een celestiale toekomst zijn, en kunnen zich hemelse rijkdommen voorstellen. Door deze denkwijze zijn ze in staat om uitsluitend God te vereren en zijn weg te volgen.

De Heer heeft gezegd dat Hij 'een naijverig God' is (Exodus 20:5). 'Het Hebreeuwse woord kana betekent "ijver, naijver". (. . .) Dit woord houdt dus in dat de Heer sterke gevoelens heeft aangaande afgodendienst. (. . .) De reden is duidelijk. De enige macht die de mensheid van de zonde kan redden, komt van God. Alle afgodendienst leidt de zondaar weg van die macht.'

Daarom probeerde de Heer zowel de zienswijzen als de handelwijzen van het oude Israël te besturen.

Het beleid in het Oude Testament om geen afgederij te accepteren, moet voor ons in deze tijd een voorbeeld zijn. De Israëlieten werd geboden om de gesneden beelden te vernietigen, te verbranden, te verfoeien en te verafschuwen (zie Exodus 34:13; Deuteronomium 7:25-26). Als we op een dag op ons leven terugkijken en tot de ontdekking komen dat we door de zaken die we hebben vereerd, de zegeningen van de verhoging zijn misgelopen, zullen we de zaken die we in de sterfelijkheid hebben vereerd zeker verfoeien en verafschuwen. Als we wereldse zaken vereren, beroven

Afgoderij wordt geen probleem als we het juiste evenwicht in ons leven vinden door ons op de Heiland te concentreren en Hem te dienen.

wij God van de kans om ons in zijn tegenwoordigheid terug te brengen. Door het offer van zijn Eniggeboren Zoon zijn wij 'het volk, dat Hij Zich verworven heeft' (Efeziërs 1:14; zie 1 Korintiërs 6:19–20; 1 Petrus 1:18–19). Mozes heeft verklaard dat God Israël 'uit alle volken op de aardbodem [heeft] uitverkoren om zijn eigen volk te zijn' (Deuteronomium 7:6). De Heer zal geen verhoging verlenen aan hen die goden hebben gevolgd die geen verlossing kunnen bieden.

Alles kan een 'gouden kalf' worden. Als bepaalde activiteiten of bezittingen zo belangrijk worden dat

ze ons van God wegvoeren, overtreden we het tweede gebod. De mens bewandelt 'zijn eigen weg en handelt naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is, en dat in wezen een afgod is, die verouderd en in Babylon zal vergaan' (Leer en Verbonden 1:16). De oplossing is om ons opnieuw aan God toe te wijden.

Een student heeft geschreven:

'In ons eigen gezin maakte mijn vader altijd lange werkdagen op kantoor en was thuis nauwelijks bij de kinderen betrokken. Hij had veel stress, en ik denk niet dat hij zijn problemen aan de Heer voorlegde.

Hij besteedde echter steeds meer tijd aan zijn inspanningen om geld te verdienen. Het leek wel of hij het geld vereerde, hij besteedde al zijn tijd en middelen om meer te verdienen.

'Ik weet niet precies wanneer dat veranderde. Maar plotseling waren we als gezin meer bij elkaar. We begonnen als gezin meer te bidden, en iedereen begon zich gelukkiger te voelen. Al snel hadden we in de gaten dat mijn vader zich tot de Heer had gewend. Ons gezin is er vanaf die tijd alleen maar door gezegend.'

De jurist stelde de vraag: 'Meester, wat is het grote gebod in de wet?' Als antwoord gaf Jezus ons de sleutel om het tweede gebod van de tien geboden te onderhouden: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met *geheel* uw hart en met *geheel* uw ziel en met *geheel* uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod' (Matteüs 22:36–38; cursivering toegevoegd). □

NOTEN

1. D. Kelly Ogden, *The Old Testament, Religion* 301, blz. 149.
2. Zie *Het wonder der vergeving*, (1969) blz. 50
3. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), blz. 146–147.
4. Andrew C. Skinner, in *Studies in Scripture, deel 7, 1 Nephi tot Alma 29*, geredigeerd door Kent P. Jackson (1987), blz. 301.
5. *Het Oude Testament: Genesis–2 Samuel, godsdienst* 301 (lesboek van de kerkelijke onderwijsinstellingen, 1981), blz. 110.

ILLUSTRATOR: SCOTT GREEK

Zes tips voor leerkachten Kary Jane Hutto

Ik verkeer in de gelukkige omstandigheid dat ik de jeugd les mag geven. Iedere zondag probeer ik de les zo opbouwend en gedenkwaardig mogelijk te behandelen. De volgende zes tips zijn altijd erg nuttig bij de voorbereiding en behandeling van de les:

■ **Wees enthousiast.** Als ik over een bepaald onderwerp niet enthousiast ben, kan ik niet vol overtuiging lesgeven. Ik bereid me altijd goed voor door mijn eigen overtuiging te hernieuwen en iedere les interessant te maken.

■ **Ontwikkel uw eigen getuigenis.** Doordeweeks bestudeer ik het evangelie, en probeer ik het in mijn dagelijks leven toe te passen. Aldoende wordt mijn getuigenis sterker en kan ik in mijn les praktijkvoorbeelden verwerken. Daardoor zien mijn leerlingen hoe belangrijk het is om de leerstellingen van het evangelie toe te passen.

■ **Vraag de Heer om leiding.** Nadat ik op zondag mijn les heb gegeven, lees ik de les voor de volgende zondag vast door en denk er over na. Gedurende de week bid ik om inspiratie en leiding om de beginselen van de komende les goed over te brengen. Als ik de les met een

gebed in mijn hart voorbereid, en de Heer er voortdurend bij betrek, heb ik betere resultaten dan als ik op mijn eigen inzicht en vaardigheid vertrouw.

■ **Geef interessante lessen.** Om de aandacht van de leerlingen vast te houden, gebruik ik verhalen uit De Ster ter verduidelijking van bepaalde lesideeën. Ik geef aan verschillende leerlingen de opdracht om teksten, verhalen, en ideeën te lezen of mee te brengen om tot deelname en discussie aan te zetten. Het is belangrijk om iedere les aan de behoeften van de klas aan te passen, en de leerlingen in de gelegenheid te stellen om hun eigen verhalen en voorbeelden aangaande het onderwerp te vertellen.

■ **Zorg dat u de leerlingen leert kennen.** Als ik de tijd neem om mijn leerlingen beter te leren kennen, kan ik mijn lessen beter aan de specifieke behoeften van bepaalde personen aanpassen.

■ **Geef uw getuigenis.** De Geest getuigt van de waarheid. Als u uw getuigenis geeft, zal de Geest de leerlingen inspireren. Ik houd mijzelf steeds voor dat het niet alleen belangrijk is om je getuigenis aan het eind van de les te geven, maar ook tijdens de les. □

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JESUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 1998

VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON

Moroni en zijn leringen

Toen Mormon stierf, bleef Moroni alleen achter. Hij maakte de verslagen af die zijn vader Mormon hem had gegeven.

Mormon 8:1, 5

Moroni wist dat de gouden platen op een dag weer uit de grond zouden worden gehaald.

Mormon 8:16, 32, 34–35

De woorden op de gouden platen gaan over Jezus Christus. En wij kunnen ervan leren hoe we goed moeten leven.

Mormon 9:8, 11–12, 27

ILLUSTRATOR: JERRY THOMPSON

De slechte Lamanieten hebben alle Nephieten vermoord die in Jezus geloofden.

Moroni 1:1–2

Moroni zei ook dat hij in Jezus Christus geloofde. Hij dwaalde door het land en probeerde zich voor de Lamanieten te verstoppen.

Moroni 1:3

Moroni schreef nog meer op de gouden platen, vooral voor de Lamaniëten in deze laatste dagen.
Moroni 1:4

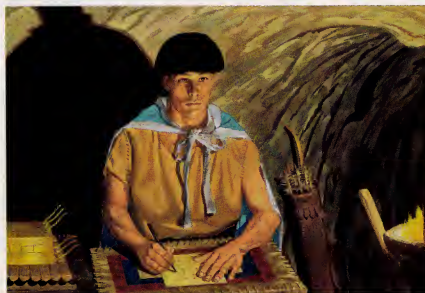
Hij schreef veel belangrijke dingen op. Hij vertelde hoe het avondmaal moest worden gezegd. En hij gaf de woorden voor de avondmaalsgebeden.
Moroni 4, 5

Hij schreef dat als we echt gedoopt willen worden, we ons van onze zonden moeten bekeren en Jezus Christus moeten dienen.
Moroni 6:1-3

Moroni wilde dat wij in Jezus Christus zouden geloven. Hij zei dat alle goede dingen door Christus komen.
Moroni 10:18, 30

Moroni schreef dat als we van onze hemelse Vader houden en naar de Heiland luisteren, we volmaakt kunnen worden.
Moroni 10:32

Moroni wist dat als hij zou sterven, hij ook weer zou opstaan en bij onze hemelse Vader en Jezus Christus kon wonen.
Moroni 10:34

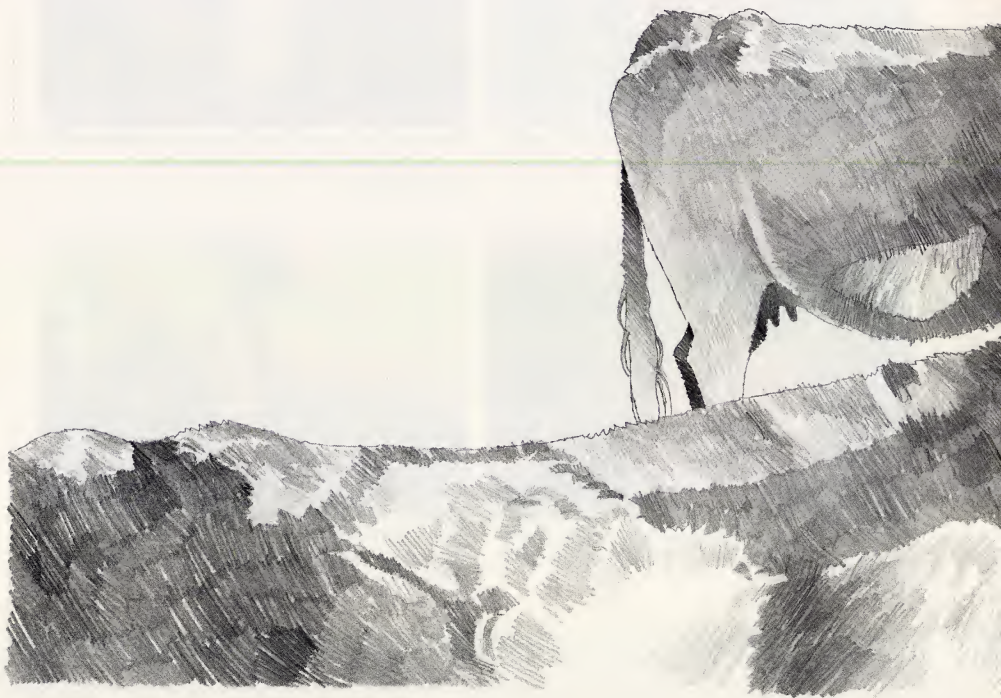
Opa's gebed

Eileen Murphy Allred

(Dit is een waar gebeurd verhaal dat mijn opa mij verteld heeft. Daardoor heeft hij mij geleerd hoe je moet bidden.)

Toen ik als jongen in Mexico woonde, was het mijn taak om de koeien in het veld in de gaten te houden. Toen dat me op een dag begon te vervelen, ging ik spelen en liet de dieren alleen. Ik speelde de hele dag en kwam pas terug toen het laat begon te worden.

Toen ik bij het veld kwam, merkte ik dat alle koeien weg waren! Ik zag het gezicht van mijn vader al voor me — wat zou die teleurgesteld en kwaad zijn! Ik was zijn oudste zoon. Hij had me geleerd om verantwoordelijk te zijn, en hij was trots op mij. Wat zou hij nu wel niet van mij denken? Ik ging snel naar de dieren

zoeken, maar ik kon ze nergens vinden!

Toen ik me afvroeg wat ik moest doen, moest ik aan de woorden van mijn vader denken die me had geleerd dat ik altijd tot mijn Vader in de hemel kon bidden en dat Hij me zou helpen. En ik had hulp nodig! Ik ging op mijn knieën zitten en vroeg mijn Vader in de hemel of Hij me wilde laten weten waar de dieren waren. Ik wist zeker dat ik ze nu zou vinden, en ging weer zoeken.

Maar ik kon ze nergens vinden! Ik werd boos. Ik had gebeden, zoals mijn vader me had geleerd. Waarom had mijn Vader in de hemel mijn gebed niet beantwoord?

Ik rende naar huis. Ik was de dieren bijna vergeten en dacht er niet aan hoe kwaad mijn vader zou zijn. Ik wilde weten waarom mijn gebed niet was beantwoord. Mijn vader luisterde geduldig toen ik hem vertelde wat er was gebeurd. Op zijn verstandige manier vroeg hij me wat ik de volgende dag zou hebben gedaan als mijn

hemelse Vader mij wel had geholpen. 'Zou je ze weer alleen laten, en denken dat je hemelse Vader ze wel weer voor je zou vinden?'

Ik dacht even na, en zei toen: 'Ja, dat denk ik wel.'

Mijn vader zei dat ik weer op mijn knieën moest gaan om te bidden — deze keer om mijn Vader in de hemel om vergeving te vragen, en om te beloven dat ik de dieren nooit meer alleen zou laten. Ik deed wat hij zei. Nederig vroeg ik mijn Vader in de hemel nog een keer of Hij me wilde laten weten waar de dieren waren. Samen met mijn vader ging ik terug naar het veld en vond de dieren.

Ik heb die dag een belangrijke les geleerd. Onze hemelse Vader geeft ons niet zomaar wat we willen. Hij beantwoordt onze gebeden als wij er ook wat voor doen. En Hij beantwoordt onze gebeden op een manier dat wij een beter mens kunnen worden. □

VOLG DE PROFEET

Pat Kelsey Graham

ILLUSTRATOR: DICK BROWN

Als wij de profeten volgen, worden wij gelukkig. En als we ze willen volgen, moeten we dingen over hen te weten komen.

Gebruik de instructies om een gezichtsomlijsting te maken, waardoor je de profeten kunt leren kennen, en hen kunt volgen.

Instructies

1. Plak de bladzijden 6 en 7 op stevig karton. Knip de gezichtsomlijsting en ieder naamplaatje uit. Knip ook de stippellijn in langs iedere kant van het naamplaatje op de gezichtsomlijsting.

2. Vouw de flapjes op ieder naamplaatje. (De flapjes passen in de gleufjes in de 'gezichtsomlijsting' zodat je de naamplaatjes kan veranderen.) Houd de 'gezichtsomlijsting' voor je gezicht terwijl je het verhaal van iedere profeet, zoals je dat in de volgende teksten kunt vinden, vertelt. Je kunt ook het lied 'Volg de profeet', zingen (*Kinderliedjes*, blz. 58) terwijl je iedere profeet 'wordt'. Vergeet niet om steeds het naamplaatje in de omlijsting te steken dat bij het verhaal of bij het couplet van het lied hoort.

Adam — Zie Mozes 5:4–12, 58–59.

Henoeh — Zie Mozes 6:26–28; 7:13–21.

Noach — Zie Genesis 6–8.

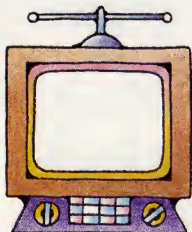
Abraham — Zie Abraham 1:1–20, 29–31.

Mozes — Zie Exodus 3; Numeri 14.

Samuël — Zie 1 Samuël 1; 3:1–10.

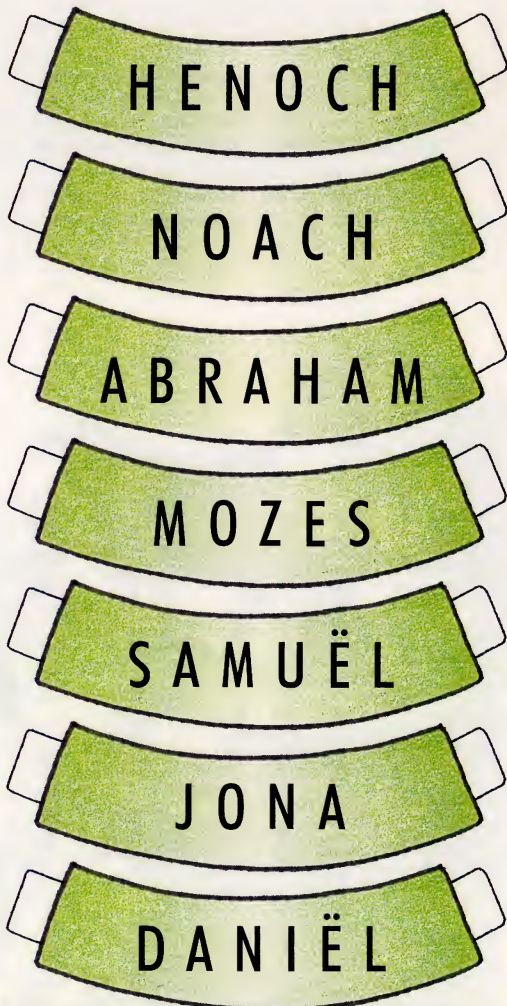
Jona — Zie Jona 1–3.

Daniël — Zie Daniël 6.

Opmerking: Als je president Gordon B. Hinckley op tv wilt 'zijn', maak dan een 'televisie-omlijsting'. Knip het midden van een stuk papier of karton uit.

Teken knoppen aan de onderkant, en kleur de 'televisie-omlijsting' (zie het plaatje links). □

KNIP UIT

A D A M

VRIENDEN IN HET NIEUWS

Ruta Lethe T. Mamee, (8 jaar), uit Mapusaga (Samoa) gaat graag naar school en houdt van zingen en planspelen. Ze bidt graag en vindt het leuk om de gezinsavond te leiden.

Seishi Yamagata, (9 jaar), uit Tokio (Japan) leest altijd graag over zijn vrienden in het nieuws. Hij is in Tokio geboren, maar hij heeft Engels leren spreken toen hij vier jaar in Amerika woonde.

Josephine Chiu, (7 jaar), uit Bedok (Singapore) vindt het leuk om de ezels in de dierentuin te voeren. Ze houdt ook van zwemmen, dansen en badminton.

Nicolas Martins Alves Pereira, (4 jaar), uit Tubarão in Santa Catarina

(Brazilië) houdt van zingen en luistert graag naar jeugdwerkmuziek. Zijn lievelingsliedje is 'Mijn hemelse Vader is goed voor mij'. Zijn lievelingsvoedsel is gebakken bananen.

Jace VanLeer, (7 jaar), die in Voorschoten

(Nederland) gewoond heeft, speelt graag spelletjes op de gezinsavond en luistert naar jeugdwerkliedjes als hij naar bed gaat.

Amalita Isabel Palomeque Intriago, (7 jaar), uit Portoviejo (Ecuador) gaat graag naar het jeugdwerk. Ze herinnert iedereen thuis aan zijn of haar avondgebed.

Claudio Alberto Riveros Pacheco, (9 jaar), uit Chillán (Chili) houdt van tekenen, gaat graag naar het jeugdwerk en leest graag in het Boek van Mormon. Zijn 1

ievelingstekst is 1 Nephi 3:7.

Lhea Sharon Paz Cabrera, (11 jaar), uit San Benito (Guatemala) weet dat haar Vader in de hemel haar

gebeden hoort en beaamt. Ze wil graag op Abraham lijken en genoeg geloof hebben om alles te doen wat haar Vader in de hemel van haar vraagt.

Joachim Valgren, (8 jaar), uit Kopenhagen (Denemarken) spreekt Deens en Engels. Hij gaat graag naar het jeugdwerk en de padvinderij. Hij speelt graag computerspelletjes en probeert een goede grote broer te zijn.

Fredrik Richard Hansen, (5 jaar), uit Wiener Neustadt

(Oostenrijk) houdt van raketten en vliegtuigen. Hij gaat ook graag fietsen, zwemmen of met zijn zusje Miriam spelen.

Jessica Christine Baluyot, (5 jaar), uit Manila (Filipijnen) gaat

graag naar het jeugdwerk en doet aan alle activiteiten mee.

WAT WEET IK VAN JEZUS CHRISTUS?

Sydney Reynolds

'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Denk eens aan je beste vriend. Ken je je beste vriend erg goed? Weet je of je vrienden graag lezen of zingen, en of ze aardig voor anderen zijn? Spelen jullie vaak samen? Jullie doen waarschijnlijk graag dezelfde dingen. En ook al lijken beste vrienden niet op elkaar, ze denken wel vaak hetzelfde. Soms woont een goede vriend zo ver weg dat je brieven moet schrijven of moet opbellen. Maar je kunt vrienden blijven.

Je hebt nog een andere goede vriend waar je veel over weet. Je weet waar Hij werd geboren en hoe zijn moeder heette. Je weet dat Hij naar de tempel ging toen Hij twaalf was. Je weet dat Hij later door Johannes de Doper in de Jordaan gedoopt werd. Je kent waarschijnlijk veel verhalen over zijn leven. Je weet dat Hij van je houdt. Hoe beter je deze geweldige vriend, Jezus Christus, leert kennen, hoe beter je kunt begrijpen dat Hij je beste vriend is.

Je kunt uit de Schriften heel veel over Jezus Christus te weten komen. In het Nieuwe Testament staat hoe Hij zijn apostelen riep. Zij lieten hun visnetten achter en volgden Hem. Ze gingen meteen met Hem mee. Grote groepen mensen volgden Hem. Hij leerde de mensen bidden en vertelde hoe ze anderen vriendelijk moesten behandelen. Hij zei dat ze een goed voorbeeld moesten zijn — als lichten die op alle mensen schijnen.

Zijn discipelen zaten een keer op een boot op het meer van Galilea. Er kwam een enorme storm, en ze waren bang dat ze zouden verdrinken. Jezus zorgde ervoor dat de storm ging liggen en dat zijn vrienden veilig waren (zie Lucas 8:22–25). Wij zijn bij Hem ook veilig.

De Heiland genas de blinden zodat ze weer konden zien, en de lammen zodat ze weer konden lopen. Hij

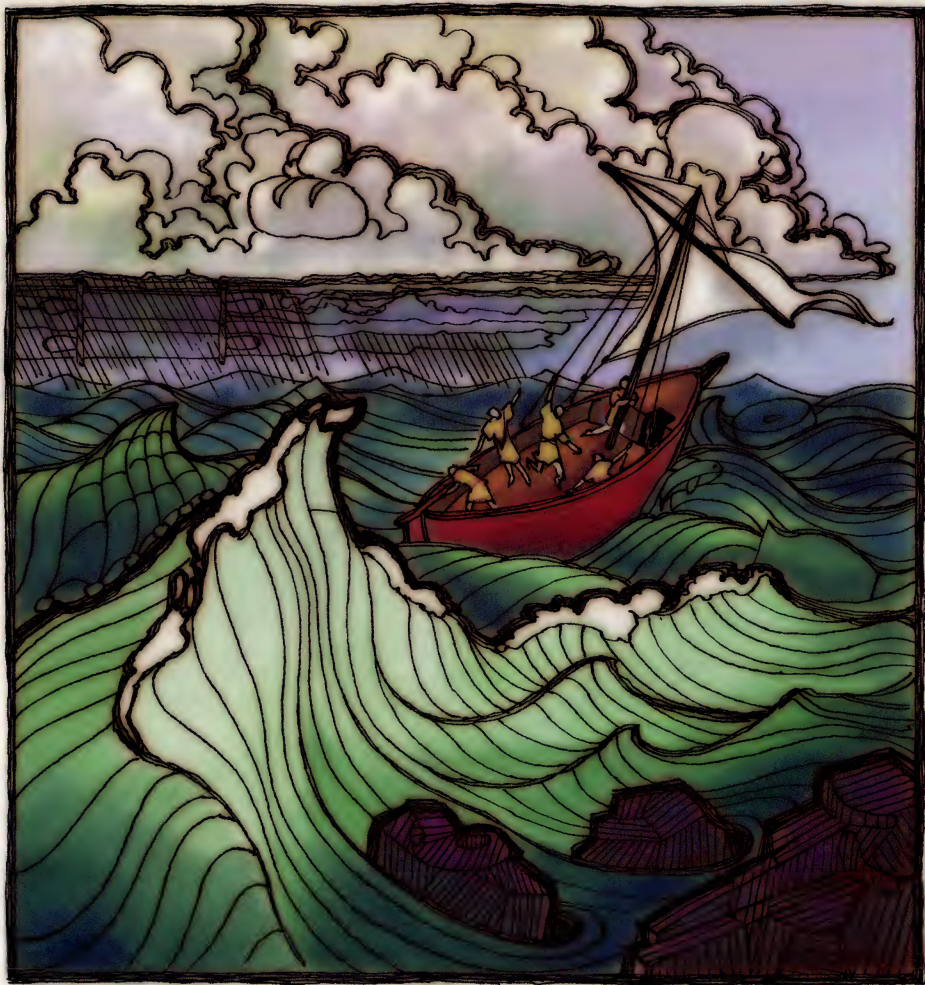
troostte de mensen die verdrietig waren. Hij verrichtte wonderen en zegende de mensen omdat Hij van hen hield.

En Hij houdt net zoveel van jou als dat Hij van de mensen uit het Nieuwe Testament hield. Hij heeft gezegd: 'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb' (Johannes 13:34). Wij kunnen de Heiland leren kennen door zijn geboden te onderhouden, door in zijn naam tot onze Vader in de hemel te bidden, door over Hem in de Schriften te lezen, en Hem lief te hebben zoals Hij ons liefheeft.

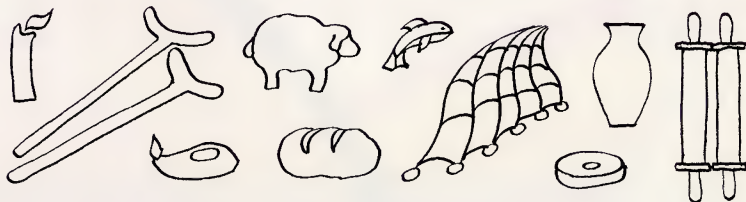
Ideëën voor de participatieperiode

Vertel of lees een aantal wonderen die Jezus heeft verricht en laat een eenvoudige tekening zien van een voorwerp dat de betreffende wonderen voorstelt. Bijvoorbeeld: Johannes 2:1–11 — Water in wijn veranderen (een kruik); Johannes 9:1–7 — De blinde man op de sabbat genezen (een oog); Marcus 6:34–44 — de spijziging van de vijfduizend mensen (twee vissen, vijf broden); Matteüs 8:5–13 — de genezing van de knecht van de hoofdmans (een Romeinse helm); Lucas 7:11–15 — het opwekken van de zoon van de weduwe te Naïn (een grafsteen); Matteüs 15:29–31 — de genezing van de lammen, de blinden en de stommen (een kruik, een oog, een mond); Matteüs 17:24–27 — de munt in de mond van de vis (een munt); Lucas 17:11–19 — de genezing van de tien melajsten (de woorden 'dank u wel'); Matteüs 14:22–33 — op water lopen (golven). Maak een gedeelte van de klas vrij, en laat de kinderen in een kring op de grond zitten. Maak van de tekeningen een stapel en leg de stapel ondersteboven in het midden van de kring. Laat de kinderen een bonenzakje of een ander voorwerp doorgeven terwijl de pianiste 'Al de verhalen van Jezus' (Kinderliedjes, blz. 38) speelt. Als de muziek ophoudt, mag het kind dat het voorwerp vastheeft, een tekening van de stapel pakken en raden welk wonder wordt bedoeld.

2. Meer informatie over Jezus Christus kunt u vinden in de volgende participatieperiode-artikelen van de Kinderster: 'Dit is mijn geliefde Zoon', december 1992, blz. 8–9, 'Ik probeer als Jezus te zijn', december 1994, blz. 7–9, 'Ik geloof dat Jezus terug zal komen', september 1992, blz. 10–11. □

Zoek in dit plaatje van de storm op het meer van Galilea de verborgen voorwerpen die met het leven van Jezus Christus te maken hebben.

JIJ KIEST EEN LABYRINTVERHAAL

Laura S. Shorridge

ILLUSTRATOR: JULIE F. YOUNG

We moeten iedere dag kiezen. Soms onbelangrijke dingen — welke kleur schoenen we zullen aantrekken bijvoorbeeld. Andere keuzes zijn belangrijk — hoe we andere mensen behandelen, of we een bepaald gebod wel of niet gehoorzamen. Lees het volgende verhaal. Jij bent de hoofdrolspeler. Wat ga je kiezen?

Je moeder zegt dat je morgen na schooltijd twee vriendinnen mee naar huis mag nemen. Eerst bel je Joke op. Ze woont een paar kilometer verderop. Ze zit in het jeugdwerk en op school bij je in de klas. Het mag van haar ouders. Uit school loopt ze met je mee naar huis, en voor het eten halen haar ouders haar weer op.

Dan bel je Tanja. Ze woont een paar huizen verderop en is geen lid van de kerk. Ze mag van haar ouders ook komen spelen. Voordat ze ophangt, vraagt ze nog of er iemand anders komt spelen. Als je tegen haar zegt dat Joke ook komt, zegt Tanja: 'Als zij komt, kom ik niet.'

Als je zegt: 'Joke is ook een vriendin van

mij. Waarom kom je niet gewoon om haar beter te leren kennen?' Ga dan naar A. Als je zegt: 'Goed, ik zal wel tegen Joke zeggen dat het niet doorgaat.' Ga dan naar E.

A.

Tanja zegt: 'Goed, ik kom wel. Maar je moet niet denken dat Joke mijn vriendin wordt.'

Na school lopen Tanja en Joke met je mee naar huis. Als Joke bukt om haar veter vast te maken, trekt Tanja een gek gezicht achter haar rug.

Als je zegt: 'Joke, Tanja trekt rare gezichten achter je rug. Ze wilde ook helemaal niet dat je kwam.' Ga dan naar J. Als je niets zegt, maar teleurgesteld Tanja aankijkt, ga dan naar E.

B.

Als Tanja het niet kan horen, zeg je tegen Joke dat Tanja niet wilde dat ze zou komen en

dat ze achter haar rug steeds rare gezichten trekt. Joke zegt helemaal niets meer. Na schooltijd met elkaar spelen is niet zo leuk meer.

Nou, dat had je toch ook niet zo bedoeld? Waarom kies je niet I?

C Julie gaan naar de achtertuin om te schommelen en hebben veel plezier. Na een tijdje wordt Joke door haar moeder opgehaald en Tanja loopt naar huis. Je bent blij dat zij en Joke vriendinnen zijn geworden.

Dit is het eind van het verhaal — tensij je nog wat zandingswerk wil doen. Ga dan naar G.

D. Tanja verstopst de sigaret als haar moeder langsrijdt, en steekt hem dan weer in haar mond. Je roept: 'Hou daar mee op! Dat is heel slecht voor je.'

Ze zegt: 'Eentje kan geen kwaad. Ik wil alleen maar weten hoe het smaakt.' Ze neemt een trekje en begint te hoesten.

Als ze de sigaret op straat gooit, trap jij erop en zegt: 'Ik wou dat je dat niet gedaan had. Onze Vader in de hemel wil niet dat wij ons lichaam beschadigen.'

Tanja vraagt: 'Is die Vader in de hemel hetzelfde als God? Hoe weet je dat je van Hem niet mag roken?'

Als je zegt: 'Dat weet ik gewoon. Kom op — het is nu Joke's beurt om te schommelen.' Ga dan naar C. Als je zegt: 'Omdat het in de Schriften staat. We noemen het het woord van wijsheid', Ga dan naar G.

E. Als je thuiskomt staat er limonade met koekjes op tafel. Tanja en Joke vinden het allebei heerlijk. In de loop van de middag merk je dat Tanja aardig tegen Joke doet. Tanja zegt: 'Joke, ik wist niet dat jij zo'n leuke meid was! Op school zeg je bijna niks.'

Als je plotseling jaloers wordt en

niet wil dat zij goede vriendinnen worden, ga dan naar B. Als je wil dat ze betere vriendinnen worden, ga dan naar I.

F. Joke komt niet omdat je tegen haar hebt gezegd dat het niet doorgaat. Je hebt veel plezier met Tanja. Je voelt je wel schuldig ten opzichte van Joke. Later hoort Joke dat Tanja wel bij jou gespeeld heeft, en haar gevoelens zijn erg gekwetst. Jullie zijn niet zulke goede vriendinnen meer. Je vindt het jammer dat je zo'n goede vriendin bent kwijtgeraakt.

Zo snel mag je nog geen verkeerde beslissing nemen. Bekeer je en ga terug naar A.

G. Tanja vraagt: 'Wat is het woord van wijsheid?' 'Het is een leerstelling uit de Schriften. Er staat dat wij niet mogen roken en geen koffie, thee, bier of wijn mogen drinken. En ook geen drugs mogen gebruiken.'

En Joke gaat verder: 'Er staat ook dat we fruit, groente en granen moeten eten — je weet wel, gezond voedsel.'

'Gaan jullie naar dezelfde kerk?' vraagt Tanja. Als jullie allebei ja knikken, kijkt ze naar de grond. 'Ik ga nooit naar de kerk, alleen als ik bij mijn oma logeer. Wat doen jullie in de kerk?'

Jij antwoordt: 'Nou, we hebben iedere zondag jeugdwerk. We krijgen les over Jezus Christus. We zingen liedjes en hebben veel plezier. O ja, we hebben soms ook activiteiten.'

Joke zegt: 'Het is echt heel leuk! Waarom ga je zondag niet met ons mee?'

'Moet ik dan een jurk aan?' vraagt Tanja.

'Wij doen wel altijd een jurk aan', zeg je. 'En dat vind ik altijd fijn — dat voelt gewoon goed.'

Tanja haalt haar schouders op. 'Het zal wel geen pijn doen als ik een jurk aantrek. Ik zal wel aan mijn moeder vragen of ik mee mag.'

Gefeliciteerd! Je hebt belangrijke beslissingen genomen — en je hebt de juiste genomen!

H Je stopt de sigaret in je mond. Je krijgt niet veel rook naar binnen, maar toch smaakt het heel vies. Je hebt de sigaret nog steeds in je hand als Tanja's moeder langsrijdt. Ze stopt, zegt dat Tanja moet instappen, en zegt tegen jou: 'Denk maar niet dat Tanja nog met je mag spelen.'

Je voelt je verschrikkelijk. Als je Joke aankijkt, zie je dat ze heel teleurgesteld is. Je belooft dat je zoiets nooit

meer zult doen. Joke glimlacht een beetje en zegt: 'Ik geloof je wel, maar ik denk niet dat Tanja's moeder je nog zal geloven.'

Dit is je laatste kans om dit verhaal nog op het goede spoor te krijgen. Ga snel naar D!

I Je stelt voor dat jullie op de schommel gaan spelen. Tanja mag als eerste. Dan is Joke aan de beurt, en als ze op de schommel klimt, komt er een auto vol met tieners langs. Een van de tieners gooit een sigaret uit het raam. Tanja rent er naar toe en raapt de sigaret op. 'Hij brandt nog!' Ze kijkt je aan en zegt: 'Je durft vast geen trekje te nemen!'

Als je zegt: 'Nee, dat doe ik niet, en ik hoop dat jij het ook niet doet omdat het slecht voor je is', ga dan naar D. Als je zegt: 'Nou, misschien één trekje — maar dan moet je het tegen niemand zeggen!' ga dan naar H.

J Joke heeft tranen in haar ogen en zegt helemaal niets. Tanja zegt: 'Ja, dank je wel. Jij met je grote mond.' En ze gaat naar huis. Jij en Joke spelen nog wel leuk samen, maar je krijgt kramp in je maag als je aan Tanja's boze ogen denkt. De volgende dag op school zegt Tanja helemaal niets tegen je.

Niet weer! Ben je niet blij dat dit maar een verhaaltje is? Kies liever E.

De wind van de Heer

Ouderling John H. Groberg
van de Zeventig

Jaren geleden werkte ik als jonge zending op een groep van zeventien eilandjes in de Stille Zuidzee. Op een dag zei een lid van de kerk dat er een gezin was dat de lessen van de zendingen wilde volgen. Als wij de volgende dag bij zonsopgang in de haven van een bepaald eiland zouden komen, zou het ons daar opwachten.

Wat een goed nieuws! Ik werkte daar toen alleen, maar ik vond al gauw vier andere leden, goede zeilers, die mij de volgende dag wel naar het eiland wilden brengen.

Vroeg in de ochtend voeren wij de haven uit. Er stond een strakke wind, die ons rap langs de kust blies, door de opening in het rif, naar de volle zee.

Een paar uur voeren we voor de wind, maar naarmate de zon begon te schijnen en de boot steeds verder van land voer, nam de wind af en ging uiteindelijk liggen. Daar dobberden we dan op de gladde zee. Ik stelde voor te bidden. We baden drie keer en vroegen de Heer om wind, maar de zeilen hingen slap en lusteloos.

Ik dacht, *alles wat we nodig hebben is een beetje wind. Waarom stuurt de Heer geen wind? Het is toch voor een goed doel?*

Een trouwe, oudere broeder maakte de kleine reddingsloep los en zei zachtjes: 'Stap maar in. Ik ga u naar de wal roeien.'

Ouderling
John H. Groberg

Ik kon van verbazing niks zeggen. Het was heel ver naar de kust. Het was snikheet, en de man was oud. Hij zei: 'We hebben een opdracht van de Heer. Voordat de zon ondergaat, vertelt u dat gezin over het evangelie en geeft u uw getuigenis. Stap in de boot.'

We stapten in de boot; de oude man kromde zijn rug en begon te roeien. Hij keek niet op, nam geen rust en sprak niet. Urenlang roeide hij door om de opdracht van de Heer uit te voeren — om een zending naar een gezin te brengen dat graag meer wilde weten van het evangelie. Hij was die dag de wind van de Heer.

Toen de zon onderging, kwamen we bij de kust aan. Er stond een gezin te wachten. Ik ging naar hun huis en onderwees hen in het evangelie. Het gezin geloofde en liet zich later dopen.

Hoe vaak geven we het op, als we om wind bidden en er niets gebeurt? We moeten altijd naar het antwoord van de Heer luisteren als we tot Hem bidden, en dan moeten we het ook doen. In de zeilboot baden er vijf mannen. Er was er maar één die luisterde én handelde. God gaf hem de kracht om die dag zijn wind te zijn, en Hij zal ook ons de kracht geven om zonedig zijn wind te zijn, als wij doen wat Hij van ons vraagt. □

(Aangepast overgenomen uit een conferentietoespraak van oktober 1993.)

ONDERZOEK MIJN WOORD

De Heiland heeft gezegd: 'Niet alleen van brood zal de mens leven' (Lucas 4:4). Nephi heeft ons aangeraden: 'Verheugt u in Christus' woorden' (2 Nephi 32:3).

OPDAT WIJ ER NUT EN LERING UIT MOCHTEN TREKKEN

Als wij ons aan het woord van God vergasten, dan houdt dat meer in dan een paar kleine hapjes van een uitgebreid buffet. Ons vergasten aan de Schriften betekent dat wij de Schriften individueel en als gezin bestuderen. Het betekent ook dat wij erover nadenken en erover bidden. Het betekent dat wij de Schriften als de basis van onze leerstellingen gebruiken, de Schriften op ons toepasselijk maken, 'opdat wij er nut en lering uit [mogen] trekken' (1 Nephi 19:23). Het betekent ook dat wij de Schriften, vooral het Boek van Mormon, in het zendingswerk gebruiken. De woorden van Jezus Christus die we in de Schriften kunnen vinden, zijn uiterst belangrijk als wij anderen over de waarheid vertellen.

Ons ergens aan vergasten duidt aan dat wij er vreugde of plezier aan beleven. Als wij ons aan het woord van God vergasten, ontwikkelen wij een bepaalde liefde voor het bestuderen van de Schriften.

BEGINSEL MET EEN BELOFTE

De profeten hebben grote zegeningen beloofd aan hen die zich aan de Schriften vergasten. President Ezra Taft Benson heeft gezegd dat als wij het Boek van Mormon bestuderen, wij meer kracht

zullen hebben om verleidingen te weerstaan, misleidingen te vermijden en getrouw aan onze verbonden en ons getuigenis te blijven. President Brigham Young heeft beloofd: 'Wie de leringen uit de Schriften naleeft, zal thuis en daarbuiten rechtschapen, oprecht, deugdzaam en vredelievend zijn. (. . .) mannen en vrouwen zullen uitstekende huwelijkspartners worden, en kinderen zullen gehoorzaam zijn; zij zullen gelukkige gezinnen en welvarende en gelukkige volken vormen' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 119–120).

President Marion G. Romney heeft gezegd dat als gezinnen het Boek van Mormon bestuderen 'Er (. . .) een betere geest van eerbied tot ontwikkeling zal worden gebracht; respect en belangstelling voor elkaar zullen toenemen. De geest van onenigheid zal verdwijnen. Ouders zullen met grotere liefde en meer wijsheid hun kinderen goede raad geven. Kinderen zullen ontvankelijker zijn voor de goede raad die hun ouders hun geven. Er zal sprake zijn van meer rechtschapenheid.

Geloof, hoop en liefde — de reine liefde van Christus — zullen in overvloed deel uitmaken van ons leven en vrede, vreugde en geluk brengen' (zie *De Ster*, juli 1980, blz. 119).

Diana Hoffman had drie kinderen in de peuterleeftijd. Ze had weinig tijd om de Schriften te bestuderen. Maar ze was vastbesloten om prioriteit te geven aan haar schriftstudie in de hoop dat de Heer haar met de tijd zou zegenen die zij nodig had om voor zichzelf en haar gezin te zorgen. Ze stond vroeger op en bestudeerde de Schriften terwijl de kinderen nog sliepen. Ze putte er kracht uit, was in staat om al haar taken te volbrengen en werd met het gezelschap van de Heilige Geest gezegend.

Ze zegt: 'Ik heb meer geduld met mijn kinderen, meer begrip en medeleven ten opzichte van anderen, en meer liefde voor mijn echtgenoot. Ik heb gemoedsrust en ik ben mij bewust van de zegeningen in mijn leven. Ik heb een duidelijk beeld van mijn prioriteiten, en ik ben dankbaar voor alles wat ik bereik' (*Ensign*, januari 1996, blz. 11).

Zich aan het woord van God vergasten, houdt veel meer in dan alleen lezen. We moeten enthousiast studeren, en nederig en gehoorzaam op zoek gaan naar 'alles (. . .) dat [de Heer] de mensenkinderen in dit geslacht zal toestaan' (Leer en Verbonden 11:22).

•Hoe kunt u de Schriften beter gebruiken?

•Op welke manier heeft de Heer u door het bestuderen van de Schriften gezegend? □

Een onvergetelijke
VRIENDIN

Cassandra Lin Tsai

Ik ging door een hele moeilijke tijd heen. Ik had alles en iedereen in Taiwan achtergelaten om aan de Utah State University in Logan (Utah) te gaan studeren. Ik miste mijn huisgenoten enorm. Ik worstelde me door mijn studie, en voelde me in die andere cultuur vaak eenzaam en alleen.

Ik kan me nog goed herinneren dat ik op een dag in de sneeuw naar huis liep. Toen ik de voordeur bereikte, keek ik of er post in de brievenbus zat, maar niets. Moedeloos liep ik de trap op naar mijn kamer en probeerde te leren.

Op dat moment ging de telefoon. De vrouw introduceerde zichzelf als Tamara Beard, en zei dat ze mijn huisbezoekster was. Ze zei dat ze me met Greery, haar collega, wilde komen bezoeken. Dat leek me geweldig! Zij waren ook studenten en ik besefte dat ze het druk moesten hebben. Ik kon niet van ze verwachten dat zij veel tijd voor mij zouden vrijmaken. Maar dat deden ze wel, en dat was het begin van mijn onvergetelijke vriendschap met Tamara.

Tamara was geen opvallende verschijning. Ze was rustig en vriendelijk. Ze deed me denken aan Lea, uit het Oude Testament, die fletse ogen had (zie Genesis 29:17). Tijdens dat eerste bezoek maakte ik kennis met haar en Greery, en ze gaven me een korte boodschap. Later namen ze vaak kleine aardigheidjes mee, zoals een mooie tekst, een doosje snoep of

een verjaardagskaart. Ik was verbaasd dat ze zoveel voor mij deden.

Na een tijdje merkte ik dat Tamara moeilijker begon te lopen. Ik vroeg: 'Wat is er aan de hand?'

'O, ik ben ziek geworden', antwoordde ze. 'Het valt wel mee.' Maar de ZHV-presidente vertelde me dat Tamara een neurologische ziekte had en dat ze veel pijn had. Iedere maand zag ik dat het slechter met haar ging. Toch bleef ze me bezoeken.

Toen ik op een dag de telefoon opnam, hoorde ik een vreemde, mechanische stem: 'Kan ik met Lin spreken?'

Eerst zei ik helemaal niets; ik dacht dat iemand een grapje uithaalde. Toen hoorde ik: 'Hallo, Lin. Je spreekt met Tamara. Het spijt me dat ik je heb laten schrikken.' Later vertelde Greery dat Tamara's ziekte haar stem had aangetast; ze kon niet meer zonder een apparaat spreken.

Uiteindelijk kon Tamara helemaal niet meer spreken. Maar ze bleef contact met me houden. Via de telefoon typte ze haar boodschap met een speciale schrijfmachine. De telefoniste die de boodschap op haar scherm ontving, belde mij op om de boodschap voor te lezen.

Tamara werd steeds zwakker. Ze ging nog steeds iedere week naar de tempel, en vaak gingen we samen. Als we daar samen waren, genoten we van de rust die daar heerst.

Ik had het gevoel dat Tamara zich in een ondraaglijke situatie bevond.

Ik was verbaasd over het feit dat ze nooit klaagde. Hoe was ze in staat om gelukkig te zijn?

Wat me ook verbaasde was het feit dat ze zich meer zorgen over mij maakte. Ze wist dat ik het ook moeilijk had en moedigde me altijd aan om te lachen. Na veel vasten en bidden, besloot ik om terug naar Taiwan te gaan. Tamara was bedroefd toen we afscheid namen, maar ze begreep dat ik aan de influisteringen van de Geest gehoor moest geven.

Als ik aan Tamara terugdenk, moet ik denken aan de manier waarop iedereen tot haar werd aangetrokken. Niemand besteedde aandacht aan de ziekte zelf. Iedereen was blij om iets voor haar te kunnen doen, om met haar boodschappen te doen, naar de tempel te gaan of haar gewoon te bezoeken. Ik vroeg mezelf soms af waarom iedereen zo aan haar was gehecht.

Het antwoord is eigenlijk eenvoudig: het was naastenliefde — de reine liefde van Christus. Zij was de verpersoonlijking van naastenliefde. Ze vroeg nooit om speciale aandacht en klaagde nooit dat ze pijn had. Als huisbezoekster en vriendin deed ze alles om anderen te dienen en hun lasten te dragen. Zij heeft ons geleerd dat naastenliefde mogelijk is, ondanks onze omstandigheden. □

Tamara Beard DuRee is nu getrouwd en woont in Logan (Utah).

Vlak nadat Marta, de eerste van onze drie kinderen werd geboren, kochten mijn vrouw Mercedes en ik een piano. We hoopten dat Marta het muzikale talent van haar grootvader, een geweldig componist en pianist, zou hebben. Ik vond het altijd fijn om me haar achter de piano in de kerk voor te stellen, de gemeente begeleidend. Dat zou onze Vader in de hemel fijn vinden,

dacht ik. En de muzikale gave zou ons gezin tot zegen zijn.

Er gingen een aantal jaren voorbij en de piano stond alleen maar als decoratie in onze huiskamer. Op een dag bood mijn schoonvader aan om mij muziek te leren lezen. Ik zou ooit in de toekomst misschien wel een paar eenvoudige muziekstukjes kunnen spelen. Ik vond het hele idee bespottelijk. Ik had er zelfs nog

nooit rekening mee gehouden dat ik misschien wel muzikale aanleg zou kunnen hebben. Toch begon hij me les te geven. Helaas vond ik het zeer onplezierig en zelfs pijnlijk, en na zes maanden hield ik er mee op. Na verloop van tijd was ik alles alweer vergeten.

In 1983 werd Marta acht. Mercedes en ik hadden het gevoel dat ze nu wel oud genoeg

Een gebed tot hem

Marcelino Fernández Rebollos Suárez

ILLUSTRATOR: KEITH LARSON; FOTOGRAFIE: RICARDO GARCÍA ARRANZ

voor muzieklessen was. Helaas had ze er niet zo weinig plezier in als ik. Omdat we de lessen voor de hele maand vooruitbetaald hadden, besloot ik om de resterende lessen zelf maar te volgen. Tot mijn verbazing kreeg ik er plezier in. Toen de maand voorbij was, ging ik zelf verder oefenen. Ik leerde heel langzaam, maar tegen de kerst kon ik bijna zes verschillende lofzangen spelen.

Toen de bisschop ons in de kersttijd bezocht, speelde ik 'Geen wieg voor een Koning' (lofzang 144). Ik vroeg aan de bisschop of hij mee wilde zingen. We moesten een paar keer opnieuw beginnen omdat ik zoveel fouten maakte, maar uiteindelijk hebben we het hele lied gespeeld en gezongen. De bisschop moedigde me aan om te blijven oefenen en om een avondmaalslofzang te leren. Ik begon heel getrouw te oefenen, en tot mijn verbazing vond ik het helemaal niet eentonig meer. Ik had een doel voor ogen — om in de kerk te kunnen spelen.

Toen ik een keer aan het oefenen was, hoorde ik duidelijk een stem die de melodie van de lofzang die ik speelde, meezong. Ik raakte daar hevig door ontroerd en had het gevoel dat mijn Vader in de hemel tevreden was met mijn inspanningen.

Ik bleef maandenlang getrouw studeren. Op een zondag ging ik vroeg naar de kerk om nog even te oefenen. De kamer was nog vrij donker, en ik kon niet zoveel zien, maar ik had het gevoel dat er iemand naar mij keek. Plotseling kwam de bisschop naar mij toelopen. Hij zei dat hij had staan luisteren en dat hij het gevoel had dat ik nu wel in de kerkdiensten kon spelen. Op die dag speelde ik voor het eerst voor de wijk Madrid 2. Een paar dagen later werd ik officieel aangesteld als pianist.

Tegen die tijd was ik het oefenen leuk gaan vinden, en ik was verbaasd over het feit dat ik de lofzangen zo snel onder de knie kreeg. Ik werkte er hard aan, maar ik besefte ook dat mijn inspanningen door de Heilige

Geest werden grootgemaakt. Mijn Vader in de hemel had mij stap voor stap op deze roeping voorbereid, en nu stond Hij aan mijn zij om de roeping te vervullen.

Ik heb tegenwoordig nog steeds veel plezier in pianospelen. Ik speel nu tijdens de priesterschapsvergadering in de gemeente Madrid 3, waar ik tevens gemeentepresident ben. Mijn dochter Marta heeft uiteindelijk haar muziekstudie ook weer opgepakt, en heeft als pianiste in de gemeente gewerkt. Ze is nu getrouwd en woont in Madrid (Spanje).

Als ik speel, denk ik vaak aan de volgende woorden van de Heer: 'Mijn ziel scheidt behagen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord' (Leer en Verbonden 25:12). Ik ben mijn Vader in de hemel dankbaar voor het verlangen en het talent om de lofzangen van de kerk te spelen. Zij zijn werkelijk een gebed tot Hem. □

MAAKT HET ECHT IETS UIT OF JE VAN DE PIONIERS AFSTAMT?

Het lijkt wel of sommige mensen opscheppen over het feit dat hun familie al generaties lang lid van de kerk is. Ik ben een bekeerling. Maakt het echt iets uit of je van de pioniers afstamt?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD:

Ieder land waar de kerk is georganiseerd, heeft geweldige pioniers die door hun geloof en getuigenis tot de groei van de kerk hebben bijgedragen. Veel van deze pioniers werken nog steeds getrouw aan de opbouw van de kerk. Ongeacht wie wij zijn — al jarenlang lid of pas gedoopt — we zijn allemaal dank verschuldigd aan deze pioniers, of ze nu familie van ons zijn of niet. Zij hebben de kerk opgebouwd en de profeten gehoorzaamd in een tijd dat velen zich afvroegen of de kerk het zou overleven, laat staan groeien.

Soms lijkt het misschien dat mensen opscheppen als ze verhalen vertellen over hun voorouders die pionier waren. Maar het kan ook zijn dat ze zich gewoon een beetje laten gaan in hun bewondering voor het geloof en het doorzettingsvermogen van hun voorouders. En misschien moeten we hun enthousiasme door de vingers zien.

Hoe geweldig de verhalen ook zijn, je hebt er niets aan als je van die pioniers afstamt, als je niet bereid bent om hun voorbeeld te volgen — studeren, bidden en actief het voorbeeld van de Heiland navolgen.

Als je de waarheid van het evangelie als bekeerling zelf hebt ontdekt, heb je in de ogen van de Heer geen nadeel. Maar, zoals je misschien ontdekt hebt, is het fijn om familie te hebben die toegewijd is aan het evangelie. Het is bemoedigend om familietradities te hebben die in overeenstemming met het evangelie zijn. Je kunt het besluit nemen om met dergelijke tradities en gewoonten in je eigen gezin te beginnen. Dat voorbeeld zal niet alleen je gezin en vrienden inspireren, maar ook je nageslacht tot zegen zijn. Jij kunt de geliefde pionier worden die door de familie herinnerd en bewonderd zal worden.

Als je verhalen over pioniers hoort of leest, probeer dan van hun

geweldige voorbeeld te leren. Wees dankbaar dat hun offers jou ten goede komen. Probeer kracht uit deze verhalen te putten. Maar vergeet niet dat we uiteindelijk zelf ons heil moeten uitwerken (zie Mormon 9:27). En dan maakt het niet uit wie je voorouders zijn of wat zij gedaan hebben.

ANTWOORDEN VAN LEZERS:

Ik werd lid van de kerk toen ik 23 was. Ik ben van mening dat het niet uitmaakt hoeveel generaties al lid van de kerk zijn geweest. Het herstelde evangelie heeft dezelfde invloed op ons allemaal. En we kunnen allemaal even enthousiast met anderen die de waarheid niet kennen, over het evangelie spreken.

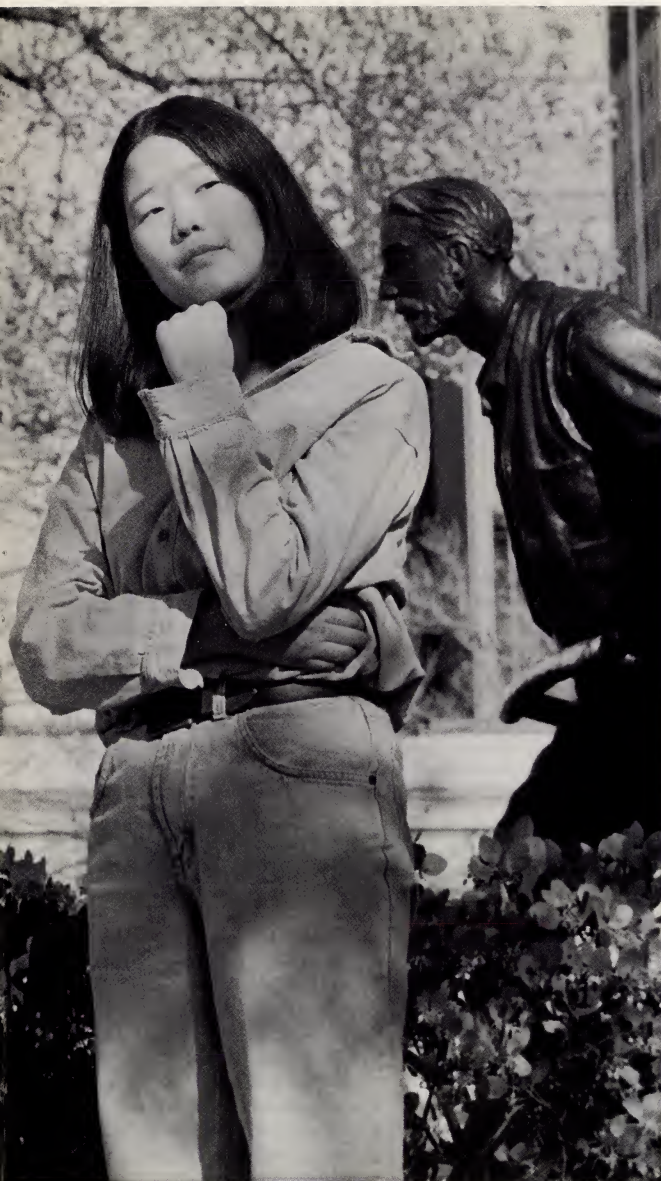
*Gregorio Miccoli,
Gemeente Taranto,
District Puglia (Italië)*

Het is fijn om van de pioniers af te stammen, maar het is net zo fijn om tegenwoordig pionier te zijn — door ons voorbeeld thuis, of voor onze vrienden die geen lid van de kerk zijn.

*Laiz Velloso Albuquerque,
Gemeente Saco dos Limões,
Ring Florianópolis (Brazilië)*

Wij zijn verantwoordelijk voor ons eigen heil. God heeft ons daar alle benodigheden voor gegeven — het evangelie dat we bij de doop

hebben aanvaard, de leiding van de Heilige Geest, onze hedendaagse profeten, de programma's van de kerk, en vooral de herstelling van de waarheid in onze bedeling.

Gedurende mijn zending heb ik nieuwe ervaringen en moeilijkheden het hoofd moeten bieden waardoor ik een pionier ben geworden. Ik heb deze moeilijkheden overwonnen door de liefde van Jezus Christus en door zijn grote gebod: 'dat gij elkander liefhebt' (Johannes 13:34).

Zuster Lailani T. Untalan
Zendingsgebied Cebu
(Filipijnen)

Als ik aan het enorme erfgoed van geloof denk en aan de geweldige zegeningen die ik dankzij de offers van mijn voorouders die pionier waren, heb ontvangen, ben ik dankbaar dat ik een erfgenaam van hun geloof mag zijn. Het is nu mijn taak om het werk waar zij mee zijn begonnen, af te maken. Als ik enige eer ontvang, is het omdat ik de pioniers in mijn voorgeslacht navolg, niet omdat ik over hen opschep.

Tahire Afiafilelei Afoa,
Wijk Liahona,
Ring Auckland-Waterview
(Nieuw-Zeeland)

Pioniers in ons voorgeslacht kunnen een groot voorbeeld zijn. Maar zelfs als wij bekeerlingen zijn en geen pioniers in onze familie

hebben, hebben we nog altijd het grootste voorbeeld van allemaal — onze Heiland Jezus Christus.

*Charmaine Eva N. Orola,
Gemeente Francesco Homes,
Zendingsgebied Quezon City
(Filipijnen)*

Het maakt niet uit wie we zijn of waar we wonen. Als we het werk van de Heer volbrengen, kunnen we allemaal deelnemen aan het grote geloof en de enorme moed van de pioniers.

*Ouderling Godoy Barrios,
Zendingsgebied Santiago-
Noord (Chili)*

Door de geestelijke ervaringen van voorgaande generaties kunnen we het plan van God beter begrijpen, maar iedereen moet zelf een getuigenis van Jezus Christus en zijn werk ontvangen. We moeten nederig en dankbaar voor de inspanningen van onze voorouders blijven, en ervoor zorgen dat onze toekomstige generaties sterk voor de Heer staan.

*Sylvie Carré,
Wijk Reims,
Ring Parijs-Oost*

Mijn grootmoeder was 35 jaar geleden het eerste kerklid in ons gebied. Ik vind het heel belangrijk om haar voorbeeld te volgen, maar onze relatie is geen reden om op te scheppen. Ik moet net als iedereen het evangelie naleven.

In de kerk zijn we allemaal één grote familie. Onze daden en onze verlangens zijn belangrijk — niet zozeer de vraag hoelang onze familie, of hoeveel generaties, al lid van de kerk is.

*Elaine Gonçalves de Souza,
Gemeente Itajai 1,
District Vale do Itajai
(Brazilië)*

Het is geweldig om van pioniers af te stammen. We kunnen veel van hen leren wat het evangelie, hun werk en hun goede eigenschappen betreft. Maar als wij onszelf hoger inschatten dan anderen, zijn we schuldig aan hoogmoed en egoïsme. Uit Leer en Verbonden 3:4 kunnen we leren dat we ondanks onze machtige werken 'de wraak van een rechtvaardig God' op ons kunnen laden, als we in onze eigen sterkte roemen.

*Sisilia Mafilé Langi Fehoko,
Wijk Hauula 6,
Ring Laie (Hawaii)*

De meeste leden hier zijn bekeerlingen. Het zijn sterke en getrouwe leden voor wie ik veel bewondering heb. Waar het werkelijk om gaat is dat we geloof en een sterk getuigenis van de kerk hebben.

*Cami Cheong,
Wijk Bedok,
Ring Singapore*

Ik was de eerste van onze familie die zich liet dopen. Ik werd lid toen ik pas tien jaar oud was. Het was moeilijk om getrouw te blijven. Maar door de zegeningen van mijn Vader in de hemel zijn mijn ouders en mijn grootmoeder nu ook lid van de kerk. Dat is het belangrijkste: deel uitmaken van het evangelie en anderen erover vertellen, vooral je eigen familieleden.

*Wandyson de O.G. Moreira,
Gemeente Guares 1,
District Campos (Brazilië)*

Je kunt tot deze rubriek bijdragen door onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord — het moet uiterlijk 1 mei 1998 binnen zijn — naar QUESTIONS AND ANSWERS, International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-3223, USA. Typ of schrijf je antwoord in je eigen taal. Schrijf je naam, adres, wijk/gemeente en ring/district. Voeg er, zo mogelijk, een foto van jezelf bij. Die wordt niet teruggestuurd. Er zullen een aantal van de ingezonden antwoorden worden gebruikt.

VRAAG: Er is ons geleerd dat wij nooit van het avondmaal mogen nemen als we het niet waardig zijn. Er zijn weleens momenten dat ik het gevoel heb dat ik het niet waardig ben. Maar dan kom ik soms toch in de verleiding om van het avondmaal te nemen, omdat ik bang ben voor de mening van anderen. Wat kan ik doen om deze verleiding te weerstaan? □

HIER IS HET

Het maakt niet uit waar je pioniert, als
je de weg naar de dichtstbijzijnde tempel maar volgt
(zie Leer en Verbonden 110:7-10).

MET DE BENENWAGEN

Lisa M. Grover

Als we over de pioniers nadenken, denken we vaak aan de lange tocht naar het westen van de Verenigde Staten, ongeveer 150 jaar geleden. Ook denken we vaak aan de blaren, de uitputting en de bevroren tenen van al dat lopen.

Cesar Gaspar, een vijftienjarige jongeman uit Guadalajara (Mexico) heeft nog nooit in een huiskar gezeten. Hij heeft nog nooit een handkar geduwd, en hij is nog nooit in de Verenigde Staten geweest. Maar hij weet alles van lopen. Hij loopt naar het seminarie, naar school, naar de kerk, naar activiteiten en weer naar huis. Lopen is een voortdurende bezigheid in zijn leven.

'Soms heb ik het gevoel dat ik alleen maar loop', zegt hij glimlachend. Hij klaagt niet. Het is gewoon een feit. Maar lopen is niet de enige overeenkomst tussen deze jongeman en de pioniers.

VOETSTAPPEN DIE TOT GELOOF LEIDEN

Cesar was op zoek naar het evangelie, zonder dat hij het zich bewust was. Hoewel hij actief in een andere

kerk was, raakte Cesar geïnteresseerd in andere godsdiensten en zette de eerste stappen naar het herstellende evangelie.

'Ik las materiaal van andere kerken, en bad dan tot mijn Vader in de hemel: "Als dit de ware kerk is, stuur uw dienstknechten dan naar mij toe."'

Cesar begon aan zijn zoektocht zonder over de veranderingen in zijn leven na te denken. Maar al snel nadat Cesar om een antwoord begon te bidden, kreeg hij het ook.

WAT ZEGT EEN NAAM?

Cesar's achternaam is Gaspar. Daardoor kon het gebeuren dat zijn naam op die van Betty Garcia volgde op de alfabetische lijst van de middelbare school, zodat ze in veel klassen naast elkaar kwamen te zitten. Daardoor raakten ze bevriend. Soms maakten ze na schooltijd samen hun huiswerk.

'Op een dag zei ze dat ze lid van de kerk was', zegt Cesar. 'Ik vond het heel interessant en vroeg wat ze geloofde en wat haar principes waren.'

Al snel wilde Cesar er meer van weten. Op een dag volgde hij de broer van Betty naar hun huis. Na

wat moed verzameld te hebben, belde hij aan. Cesar werd binnengelaten en Betty en haar familieleden vertelden hem wat het betekent om een heilige der laatste dagen te zijn.

Maar het was aanvankelijk een andere naam die bij hem het verlangen oproep om het huis van de familie Garcia te vinden.

'Toen ik voor het eerst van de kerk hoorde, maakte de naam de meeste indruk op me. Ik vond het heel bijzonder dat *Jezus Christus* een onderdeel van de naam van de kerk was. Die naam gaf mij een bijzonder geestelijk en goed gevoel.'

Al snel had Cesar een exemplaar van het Boek van Mormon — een geschenk van de familie Garcia — en heel veel vragen.

DE ZENDELINGEN

Het bijwonen van de avondmaalsdienst was voor Cesar in het begin een vreemde ervaring. Het was heel anders dan hij gewend was.

'Er liep een man met avondmaalschalen; hij was druk bezig de microfoon af te stellen; en hij zei iedereen gedag. Er waren zoveel mensen dat ik me afvroeg of ze allemaal in het

Cesar loopt vaak door de straten van Guadalajara (Mexico). Cesar loopt het liefst naar het huis van zijn seminariëleerkracht, *uiterst links*, waar hij de *Schriften* beter leert kennen.

kerkegebouw zouden passen! Ik vond het grappig dat de man die de microfoon stond af te stellen, de bisschop was.

'Het was een grote verandering om drie uur in de kerk te zitten; het leek erg lang. Ik kan me die eerste

De drukke pleinen in Guadalajara, uiterst rechts, zijn heel anders dan de open vlakten in het westen van de Verenigde Staten. Maar met de hulp en leringen van vrienden, zoals zijn zondagsschoolleerkracht Doris Gonzalez, rechts, is Cesar in staat om als een pionier vooruitgang te maken door het evangelie in zich op te nemen en anderen erover te vertellen.

zondagsschoolles nog goed herinneren. De les ging over de geboorte van Christus, en ik stelde veel vragen. Na de les stelde Betty's broer Isaac mij aan de zendelingen voor. Ik ging die dag niet naar de priester-schapsvergadering. Daarvoor in de plaats gaven de zendelingen mij de eerste zendelingenles.'

Na aanleiding van die les kreeg Cesar die week nog meer lessen. Op donderdag had hij een gesprek met de bisschop, en de volgende zondag liet Cesar zich dopen — precies een week na zijn eerste kerkbezoek.

'Dat ging wel vrij snel,' geeft Cesar toe, 'maar tegen die tijd had ik het Boek van Mormon al gelezen.

Voordat ik aan de zendelingen werd voorgesteld had ik *De leer tot zaligmaking, Waarheid hersteld, en het Wonder der vergeving al gelezen*, en was ik aan *Jezus de Christus* begonnen. Ik had het gevoel dat ik er klaar voor was.'

Dat was twee jaar geleden. Cesar is de enige van zijn familie die lid van de kerk is. Het zou voor hem gemakkelijker zijn om af en toe niet naar de kerk te gaan, of om niet naar het seminarie te gaan — vooral omdat hij er altijd helemaal naar toe moet lopen! Maar daar staat hij helemaal niet bij stil. Hij denkt aan de mensen die zien wat hij doet.

'Ik moet een voorbeeld voor mijn familie zijn', zegt hij. 'Ik probeer zo volmaakt mogelijk te zijn, omdat ik weet dat er op me wordt gelet.'

HET EVANGELIE IN DE PRAKTIJK

Zoals Cesar en andere bekeerlingen weten, vindt er een grote

verandering plaats als je lid van de kerk wordt. 'De kerk is meer dan beginselen. Het is een manier van leven', zegt Cesar. 'Het woord van wijsheid naleven, voor iedere maaltijd bidden, 's morgens en 's avonds bidden, het ochtendseminarie bijwonen — dat was een hele verandering! En er zijn nog andere dingen, zoals persoonlijke schriftstudie en zondags vroeg opstaan om naar de kerk te gaan.'

Maar na twee jaar is Cesar behoorlijk aan al die veranderingen gewend geraakt. Aan iedereen die wil luisteren, vertelt hij over het evangelie.

'Ik probeer uiterst voorzichtig te zijn met de dingen die ik tegen mijn vrienden zeg, zodat ik hen zonder irritatie over het evangelie kan vertellen', zegt hij.

Hoewel hij nog niet zo erg lang lid van de kerk is, lijkt het wel alsof hij zijn hele leven al lid is. Hij leert snel en heeft een groot verlangen om de waarheid te leren kennen. Maar volgens Cesar is er nog een andere, belangrijkere reden waarom hij alles zo snel heeft geleerd.

MEER DAN EEN GEVOEL

'Toen ik voor mijn doop in het Boek van Mormon zat te lezen, las ik het gedeelte over Jezus Christus in Amerika, en ik wist dat het waar was', zegt Cesar. 'Toen herkende ik

de invloed van de Heilige Geest nog niet, maar ik had een heel vredig gevoel. Dat moment was een nieuw begin in mijn leven. Ik had het gevoel dat ik opnieuw kon beginnen en dat ik bepaalde dingen anders en beter kon doen.'

Op de markten in Guadalajara, boven, kun je bijna alle soorten fruit vinden. Door de hulp van Betty Garcia, rechts, heeft Cesar het evangelie leren kennen.

Die sterke influistering heeft hij in dappere actie omgezet. Het is het geheim van Cesars enorme energie waarmee hij het evangelie naleeft en anderen erover vertelt, ondanks de moeilijkheden en zwakheden die hij net als alle andere mensen moet overwinnen. Cesar houdt een dagboek bij om zichzelf, en later anderen, te herinneren aan de reden waarom hij het evangelie naleeft. Daardoor blijft hij in moeilijke tijden positief.

'Door een voorbeeld te zijn en door mijn dagboek bij te houden, laat ik een erfgoed na. Als mijn kinderen en kleinkinderen lezen wat ik heb geschreven, zullen ze weten dat het niet gemakkelijk was om het enige lid van de kerk in mijn familie te zijn, en dat ik hard heb moeten werken.'

Ze zullen ook een hoop andere dingen over hem te weten komen — dat hij het fijn vindt om ringzending te zijn; dat hij graag met andere

kerkleden omgaat, vooral met de jongemannen en jongevrouwen uit zijn wijk en ring; en, het allerbelangrijkste, dat hij een getuigenis heeft.

'Ik heb gemerkt dat veel mensen vinden dat ik niet oud genoeg ben om een antwoord over iets belangrijks, zoals godsdienst, te ontvangen. Maar ik heb een getuigenis dat als je met een oprecht hart vraagt, je zeker een antwoord zult ontvangen, ongeacht je leeftijd', zegt Cesar.

ZINGEN EN LACHEN

Cesar heeft de woorden 'Zingen en lopen deden de kind'ren van de pioniers (. . .) Zingen en lopen alsmaar door' ('De pionierskinderen zongen en liepen', *Kinderliedjes*, blz. 137) nooit gezongen, maar als hij de woorden hoort, zegt hij met een glimlach: 'Dat is mijn liedje! Ik loop veel.'

Natuurlijk zijn er verschillen tussen Cesar en de pionierskinderen

van vroeger. Cesar loopt door de drukke straten van Guadalajara, en niet over de open vlakten. En Cesar gaat niet op zoek naar brandstof voor het kampvuur 's avonds en voedert aan het eind van de dag geen dieren. Maar ook hij is een pionier.

Op een dag zullen zijn kinderen en kleinkinderen over hun voorouder Cesar Gaspar praten, hoe graag hij vrienden om zich heen verzamelde om ze over het evangelie te vertellen. En ze zullen over het feit spreken dat hij altijd, ook al moest hij altijd overal heen lopen, een lied zong — hardop of in zichzelf. Een lied dat niet over lopen ging, maar over hoe gelukkig hij door het evangelie was, en hoe sterk zijn getuigenis was. Het maakt niet uit of hij wel of niet kon zingen, maar het gaat om de melodie in zijn hart. □

Als pa geen lid van de kerk is

Naam bij de redactie bekend

ILLUSTRATOR: GREG NEWBOLD

Hier zijn een aantal ideeën om je relatie met een ouder die geen lid van de kerk is, te versterken.

Mijn vader is geen lid van de kerk. Omdat mijn moeder, mijn broers en zussen, en ik actief lid van de kerk zijn, zijn we het niet altijd met hem eens. Er is een periode in mijn leven geweest dat mijn vader en ik absoluut niet met elkaar konden opschieten omdat hij onsympathiek tegenover mijn geloof stond en omdat ik boos op hem was omdat hij het niet met mij eens was.

In een poging om onze relatie te verbeteren, probeerde mijn moeder mij de dingen vanuit het perspectief van mijn vader te laten zien. 'Hoe zou iemand die het evangelie niet heeft deze situatie inschatten?' vroeg ze vriendelijk.

Vanaf die tijd heb ik veel over haar woorden nagedacht. Ik heb geprobeerd om geduldiger en vergevensgezinder te zijn. Ik probeer de relatie met mijn vader te verbeteren.

Hier zijn een aantal punten die ik heb geleerd aangaande een ouder die geen lid van de kerk is:

1. Besef dat het voor een ouder moeilijk is om te begrijpen waarom jij ervoor kiest om de leerstellingen van een kerk na te leven waar zij het niet mee eens zijn.

2. Respect is de sleutel in iedere relatie, vooral met je ouders. Laat je ouders altijd zien dat je gewillig bent om te luisteren, en probeer de dingen ook vanuit hun standpunt te bekijken. Vergeet niet dat ons is geboden om onze ouders te eren.

3. Verdedig je geloof, maar wel met punt twee in

gedachten. Wees niet brutaal, maar probeer je ouders uit te leggen wat je gelooft en waarom. Zorg ervoor dat je in overeenstemming met je geloof leeft.

4. Heb tijd voor je ouders. Je bent hun kind en zij houden van je. Als je tijd voor hen hebt, en er het beste van maakt, zullen gevoelens worden verzacht en zal de deur tot betere communicatie worden geopend.

5. Weet dat er veel mensen zijn die van je houden en begrijpen wat je doormaakt. Vrienden, ouders, adviseurs, en bisschoppen zijn er om je te helpen. Als je je dagboek bijhoudt, zullen er bepaalde spanningen worden weggenomen.

6. Als je het niet prettig vindt om met anderen over je situatie te praten, raak dan niet in paniek. Je kunt altijd je Vader in de hemel om raad vragen. Je moet Hem in feite altijd om raad vragen, ongeacht met wie je nog meer praat.

Ik ben blij dat ik weet dat mijn Vader in de hemel geen dingen op mijn pad zal leggen die ik niet aankan. Ik ben ook blij om te weten dat mijn aardse vader van mij houdt, ook al zijn we het niet altijd met elkaar eens.

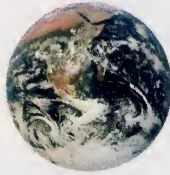
Ik bid nog steeds dat mijn vader lid van de kerk zal worden, maar hij weet nu dat ik hem ondanks alles liefheb en respecteer. □

De duur van de schepping

Sommige mensen zeggen dat de schepping volgens de Schriften zes dagen van 24 uur heeft geduurd. Kunnen we uit de woorden van Abraham aangaande 'tijd' (Abraham 5:13) opmaken dat de schepping niet was beperkt tot zes dagen van 24 uur, zoals wij die nu kennen?

Antwoord: Thomas R. Vallella

Sommige bijbellezers geloven dat de schepping van de aarde zes dagen van 24 uur heeft geduurd. Anderen verwijzen naar de uitspraak van Petrus 'dat één dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als één dag' (2 Petrus 3:8). Zij beweren dat de schepping wel zesduizend jaar heeft geduurd.

Heiligen der laatste dagen hebben aanvullende informatie waardoor zich een derde mogelijkheid aandient — dat iedere 'dag' van de schepping een ongedefinieerde tijdsperiode in beslag heeft genomen, en dat het niet bekend is hoe lang de schepping van de aarde heeft geduurd. Volgens Abraham is *dag* hetzelfde als *tijd*. Abraham 4:8 vat de tweede scheppingsperiode samen: 'Dit was het tweede tijdperk dat Zij nacht en dag noemden.' Dit taalgebruik komt overeen met het oude Hebreeuws. Het Hebreeuwse woord *JOOM*, dat vaak als *dag* wordt vertaald, kan ook 'tijd' of 'periode' betekenen. Met andere woorden, de term die in Genesis met *dag* is vertaald, zou ook als 'periode' gelezen kunnen worden.

De term *dag* wordt in de Schriften gebruikt om de periode aan te geven waarin het werk van God moet worden verricht. Dag is in die betekenis meestal de tegenstelling van nacht of duisternis, als het werk moet worden neergelegd. De Heiland heeft bijvoorbeeld gezegd: 'Wij moeten werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht,

waarin niemand werken kan' (Johannes 9:4; zie ook Johannes 11:9–10). Dit taalgebruik komt ook in het Boek van Mormon voor. In Alma 34:32–33 waarschuwt Amulek: 'De tijd van dit leven is de tijd voor de mensen om hun arbeid te volbrengen.

'Nu (. . .) verzoek ik u, daar gij zoveel getuigenissen hebt ontvangen, dat gij de dag uwer bekering niet tot het einde uitstelt; want na deze dag des levens, die ons is gegeven om ons op de eeuwigheid voor te bereiden, volgt, indien wij onze tijd in dit leven niet nuttig besteden, de nacht der duisternis, waarin geen arbeid kan worden volbracht.'

In deze teksten wordt gesuggereerd dat het woord *dag* gebruikt wordt om verschillende tijdsperiodes te omschrijven. Ouderling Bruce R. McConkie heeft uitgelegd: 'Er bestaat geen goopenbaarde uitspraak waarin wordt bepaald dat ieder van de "zes dagen" van de schepping even lang was.' (*De Ster*, september 1983, blz. 28).

De verslagen van de schepping zijn ons niet gegeven om het 'hoe' en 'hoe lang' van de schepping vast te stellen. We kunnen deze verslagen beter lezen om te ontdekken wat we over Gods werk en zijn heerlijkheid kunnen begrijpen. □

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leestellingen van de kerk.

De verslagen van de schepping zijn ons niet gegeven om het 'hoe' en 'hoe lang' van de schepping vast te stellen. We kunnen deze verslagen beter lezen om te ontdekken wat we over Gods werk en zijn heerlijkheid kunnen begrijpen.

Sommige mensen
gebruiken 2 Nephi
2:21 als argument:
'En volgens Gods
wil werden de
dagen van de
mensenkinderen
verlengd, opdat zij
zich in het vlees
zouden kunnen
bekeren.'

De levensduur van de oude patriarchen

Metuselach was 969 jaar oud toen hij stierf (zie Genesis 5:27), Noach werd 950 jaar oud (zie Genesis 9:29), en Adam werd 930 jaar oud (zie Genesis 5:5).
 Waarom leefden deze en andere patriarchen van voor de zondvloed zolang?

Antwoord: Thomas R. Valletta

Voor dat we proberen deze vraag te beantwoorden, is het belangrijk om de volgende drie punten in overweging te nemen. Ten eerste, hedendaagse openbaring onderschrijft de aanwijzingen in de Schriften dat veel patriarchen uit het Oude Testament enorm lang leefden (zie Mozes 8:1-13; Leer en Verbonden 107:41-53). Ten tweede, de eerste profeten uit deze bedeling namen deze teksten letterlijk (zie Brigham Young, in *Journal of Discourses*, deel 12, blz. 37; en Wilford Woodruff, in *Messages of the First Presidency*, bewerkt door James R. Clark, 6 delen [1965-1975], deel 3, blz. 253). En ten derde, oude historici namen deze teksten letterlijk. De historicus Josephus uit de eerste eeuw heeft bijvoorbeeld gezegd: 'Laat niemand in de vergelijking van ons tegenwoordig korte leven met dat van de oude profeten denken dat wat er over hen geschreven staat fout is. Onze huidige korte levensduur is geen argument dat zij niet veel langer leefden' (*De Joodse geschiedenis*, boek 1, hoofdstuk 3, paragraaf 9).

De vraag wordt in de Schriften niet volledig beantwoord, maar er worden wel een aantal mogelijke antwoorden gegeven. Sommige mensen gebruiken 2 Nephi 2:21 als argument: 'En volgens Gods wil werden de dagen van de mensenkinderen verlengd, opdat zij zich in het vlees zouden kunnen bekeren.' Anderen hebben gesuggereerd dat het juist hun rechtvaardigheid was waardoor hun leven werd verlengd. Josephus heeft beweed dat 'God [de oude profeten] een langer leven gaf vanwege hun rechtschapenheid, en omdat ze de gegeven tijd zo goed gebruikten om astronomische en geometrische ontdekkingen te doen. Ze moesten minimaal zeshonderd jaar leven om bepaalde voorspellingen over [de periodes van de sterren] te kunnen doen' (*De Joodse geschiedenis*, boek 1, hoofdstuk 3, paragraaf 9).

President Brigham Young heeft gezegd dat het lange leven van de patriarchen door hun gehoorzaamheid aan 'de wetten van het leven' werd veroorzaakt. Hij moedigde de heiligen ook aan om op te houden 'hun leven en het leven van hun medemensen te verspillen, en de kostbare tijd die God ons heeft gegeven te gebruiken om ons verstand en ons lichaam te verbeteren (. . .) zodat het langere leven van de mens weer zou terugkeren' (in *Journal of Discourses*, deel 14, blz. 89). Een gedeelte uit het Boek van Mormon onderschrijft het idee dat de Heer de dagen van de rechtvaardigen 'zal (. . .) verlengen' (Helaman 7:24).

Anderen beweren dat het milieu van de aarde na de zondvloed drastisch veranderd was, en dat het leven van de mens daardoor werd verkort (zie Mozes 8:17).

Een van de andere mogelijke oorzaken voor het langere leven van de oude patriarchen was de noodzaak om de waarheid door middel van de wet der getuigen te vestigen. In *Lectures of Faith* kunnen we lezen: 'Het is niet alleen duidelijk hoe de kennis van God op deze aarde kwam, maar ook op welke manier deze kennis werd behouden; vanaf de tijd dat deze kennis voor het eerst werd gegeven, werd deze in het verstand van rechtvaardige mannen behouden, die de kennis niet alleen aan hun nageslacht doorgaven, maar aan de hele wereld. Daarom hoefde er vanaf de tijd van Adam tot aan de tijd van Noach geen nieuwe openbaringen aan de mens te worden gegeven betreffende het bestaan van de ware en levende God' (Joseph Smith, samensteller [1985], blz. 20).

Al deze factoren geven een mogelijke verklaring. Ze staan op zichzelf als mogelijke uitleg, en sluiten geen andere mogelijkheden uit. □

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leestellingen van de kerk.

De toren van Babel

Volgens het verslag in Genesis zijn de gebeurtenissen rond de bouw van de toren van Babel van cruciaal belang in de geschiedenis. Is er aanvullende achtergrondinformatie beschikbaar om de betekenis van deze gebeurtenissen beter te kunnen begrijpen?

Antwoord: Lee Donaldson, V. Dan Rogers, en David Ralph Seely

In Genesis 10 staat het verslag van de verstrooiing van de zoons van Noach en hun nakomelingen na de zondvloed. In de verzen 9 en 10 kunnen we lezen dat Nimrod het koninkrijk van Babel vestigde, ofwel Babylon, in het land Sinear, zoals het later werd genoemd. Genesis 11 begint met: ‘De gehele aarde nu was één van taal en één van spraak (. . .)

‘Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden’ (Genesis 11:1, 4).

De Heer daalde neer om de stad te bekijken. Hij besloot om de taal te verwarren en het volk te verstrooien (zie Genesis 11:5–9).

In oude joodse en christelijke overleveringen staat dat Nimrod de toren van Babel bouwde om contact met de hemel te leggen. Onder de joden is de naam Nimrod altijd ‘een symbool van opstand tegen God en van onrechtmatig gezag’ geweest: hij ‘vestigde vals priesterschap en vals koningschap op aarde, en “leidde alle mensen tot zonde”’ (Hugh Nibley, *Lehi in the Desert and The World of the Jaredites*, deel 5 van *The Collected Works of Hugh Nibley* [1980], blz. 156).

Josephus, een joods historicus uit de oudheid, heeft wat aanvullende informatie verschaft. Hij heeft vermeld

dat Nimrod macht over het volk probeerde te krijgen. Nimrod had waarschijnlijk het gevoel dat deze valse tempel aan zijn macht zou bijdragen (zie *De Joodse geschiedenis*, boek 1, hoofdstuk 4, paragraaf 2).

Er werd met de bouw van de toren begonnen toen de mensen een belangrijke nieuwe technologie hadden ontdekt — bakstenen. Met gewone, in de zon gedroogde, kleistenen kon maar tot een bepaalde hoogte worden gebouwd, anders zouden de stenen door de druk verpulveren. Maar bakstenen konden vrij hoog worden opgestapeld; de torens van de tempel in Babylon waren 91 meter hoog. In de Bijbel wordt alleen melding van bakstenen gemaakt in verband met deze toren, de gebouwen van de Farao’s en afgodische altaren (zie Genesis 11:3; Exodus 1:14; 5:7, 14, 16; Jesaja 65:3). Dit gebruik geeft de opstandige gevoelens van het volk ten opzichte van de Heer weer, in de samenleving die zich na de zondvloed had ontwikkeld.

Het verslag in Genesis geeft een bredere voorstelling aangaande het belang van de bouw van de toren. Ten eerste, de motivatie voor het bouwen van de toren was om voor zichzelf naam te maken (zie Genesis 11:4). Met andere woorden, Nimrod stelde voor om een tempel te bouwen om de naam van God te ontvangen, zonder eeuwige verbonden te sluiten. Ten tweede, ze wilden de

Het verhaal van de toren van Babel moet in de context van andere gebeurtenissen in het boek Genesis gelezen worden: de val; de oprichting van geheime verenigingen, waarvan de eerste door Kaïn werd opgericht; Henoeh en de heiligen in Zion werden opgenomen; de zondvloed; en de vestiging van het verbond tussen de Heer en Abraham. De bouw van de toren van Babel was de overgangsfase tussen de bedelingen van Noach en Abraham.

toren en de tempel bouwen zodat ze niet 'verstrooid' zouden worden (Genesis 11:4). Hedendaagse openbaring verbindt de verzegelbevoegdheid met het feit dat de aarde bij de wederkomst niet verwoest zal worden (zie Leer en Verbonden 2:3). Een van de betekenissen van het woord 'verwoest' in de tijd van Joseph Smith was 'vernietigd door verstrooiing' (*Webster's Dictionary* [1828]). Tenslotte betekende het Hebreeuwse woord *Babel* 'verwarring', maar in het Babylonisch betekende het 'poort van God'. Nimrod en zijn volk bouwden hun eigen tempel, hun poort naar de hemel, zonder goddelijke toestemming of sleutels van het priesterschap.

De Babyloniërs waren een afvallig volk, maar ze hadden wel enige kennis van de tempelverordeningen en het doel van de tempel. Daarom maakten ze een bouwwerk om hen in verbinding met God te stellen. En door de ware tempelverordeningen met hun eigen gemaakte rituelen te imiteren, probeerden ze zich op het leven na de dood voor te bereiden.

Het Hebreeuwse woord *Babel* is hetzelfde woord als het elders in het Oude Testament genoemde 'Babylon'. In bijbelse termen bouwde het volk in dit verhaal Babylon — een stad die het toonbeeld van wereldse gezindheid is geworden (zie Leer en Verbonden 1:16).

Het verhaal van de toren van Babel moet in de context van het hele boek Genesis gelezen worden. Na de val werd het evangelie aan de nakomelingen van Adam verkondigd. Sommigen aanvaardden de leringen van het evangelie, maar velen verwierpen ze. Geheime verenigingen, waarvan de eerste door Kaïn werd opgericht, brachten afval in de wereld. In diezelfde tijd vergaderde Henoeh de heiligen in Zion en zij werden opgenomen. Toen veroorzaakte de Heer de zondvloed die alle onrechtvaardigen vernietigde. Na de zondvloed sloot de Heer een verbond met Noach en zijn nakomelingen om de leerstellingen van het heilsplan opnieuw op aarde te vestigen (zie Genesis 9:11; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 9:17).

De stad van Henoeh werd voor de zondvloed opgenomen (zie Genesis 5:23–24; Mozes 7:21, 69), maar in de tijd van Abraham (ongeveer de tijd van de toren van Babel) had Melchizedek ook een samenleving geschapen met een volk van Zion, dat zich bij de stad van

Henoeh in de hemel wilde voegen (zie BJS, Genesis 14:33–34). De beangstigende ervaring van de zondvloed in oenschouwen genomen (zie Genesis 6-8), kan de drang om een toren van waterdicht materiaal tot aan de hemel te bouwen, ook een poging zijn geweest om een volgende zondvloed te overleven, mocht God de inwoners van de aarde nog een keer willen vernietigen. Hun tempel en toren werden daarom waarschijnlijk voor verschillende doeleinden gebouwd, en daarom kreeg de toren ook meer betekenis in hun ogen. Hun poging om het oordeel van God te ontduiken was echter meer op hun menselijke vindingrijkheid gebaseerd dan op bekering. De reactie van de Heer had tot doel om deze mensen nederig te maken.

De bouw van de toren van Babel was de overgangsfase tussen de bedelingen van Noach en Abraham. Vlak na de verstrooiing, sloot de Heer zijn verbond met Abraham en bracht hem naar het beloofde land (zie Genesis 12). De Heer vestigde het verbond met Abraham als de basis voor de opbouw van Zion, en dat verbond is gebaseerd op onze aanvaarding en afhankelijkheid van het reinigende bloed van de verzoening.

Het verslag begon in Genesis en eindigt in 2 Koningen 25. De nakomelingen van Abraham, de kinderen van Israël, zijn weer terug in Babylon, waar het verhaal begon, omdat ze het verbond verbroken hadden. En omdat ze het verbond hadden verbroken, werden ze vanuit Jeruzalem (Zion) naar Babylon verbannen. Toch had de Heer de macht en de vergevgezindheid om hen door hun bekering en door zijn hernieuwing van het verbond terug te brengen. Vervolgens werd Israël door Kores en later door Darius uit Babylon bevrijd. Zerubbabel, en later Ezra en Nehemia, leidden het volk en sommigen kwamen daadwerkelijk terug om hun verbond te hernieuwen.

Later heeft de Heer ons opnieuw uit de wereld geroepen: Hij heeft ons geboden om uit te gaan 'van de natiën, namelijk van Babylon, uit het midden der goddeloosheid, dat het geestelijke Babylon is' (Leer en Verbonden 133:14) om Zion op te bouwen. □

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

Stanley Galli, Adam en Eva in de hof

'Voorts noemde Adam den naam zijner vrouw Eva, omdat zij de moeder aller levenden was (. . .) En Ik, de Heere God, maakte voor Adam en ook voor zijn vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan' (Mozes 4:26-27).

Naar de gelijkenis van het goddelijke offer van de Heiland, richtte Abraham gehoorzaam een altaar op om zijn zoon, Isaak, te offeren. Maar een engel hield hem tegen: 'Strek uw hand niet uit naar de jongen (. . .), want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden' (Genesis 22:12).

President Gordon B. Hinckley getuigt: 'Door [Christus'] zoenoffer, de offering van zijn leven op Golgota, (. . .) heeft [Hij] voor de zonden van de mensheid [geboet], waarmee Hij ons heeft bevrijd van de last van zonden op voorwaarde dat wij het kwaad verzaken en Hem navolgen.' ('De Vader, de Zoon en de Heilige Geest', blz. 2.)

4 02989 83120 8
98883 120